

ЛЕТЊИ ПРОГРАМ ПО 30. ПУТ У СТАРЧЕВУ “Дани дружења 2026”

Старчевачки летњи програм ове године одржан је у два блока. Први, у периоду 25-28. јуна, а наставак је уследио од 27. јула до 10. августа - у њих 15 дана одржано је једесетак програма, а обележене су и обе славе

Додела признања Заслужни Старчевац

Овогодишњи “Дани дружења” отворени су доделом признања најзаслужнијима у протеклој години у галерији старчевачког музеја. Пре шест година Месна заједница је утемељила признање *Заслужни Старчевац*. Оно се додељује ученицима генерације и “вуковцима” старчевачке основне школе, као и истакнутим појединцима, удружењима грађана и спортским клубовима који су својим залагањем и резултатима оставили трајни печат у локалној заједници. Ове године лауреати су: васпитачица Ђурена Вељковић, за изузетан допринос образовању; Даније Ратков, бренд микробиље “Грина”, за иновације и развој економије; Анђела Ивковић, ученица генерације старчевачке школе, др Миша Соколовић, за допринос здравству; ергела “Мерац”, за развој спорта и туризма; Дом културе “29. новембар”, за изузетан допринос култури; Вера Шкулић, за активизам и промоцију локалне заједнице и Ловачко друштво “Јаребица”, за развој спорта и еколошке свести.

Другог дана летњег програма најпре се дружило у историјама пензионера у некадашњем “Волејболу”. Тамо је одигран турнир у игри “не љути се човече”, који је окупио довољно учесника да свима буде занимљиво. Након интересантних партија највише среће у бацању коцкица, али и умећа да прва заврши игру имала је Мира Симијонових, док су одмах иза ње стали Петар Пешић на другом и Тома Гуслов на трећем месту. И нико се није наљутио!

Мира је победила

Дечија ликовна радионица у старчевачком музеју одржана је истог поподнева, а тема је била осликовање керамике неолитским шарама. Галерију музеја испунили су малишани који су и овај пут показали велико интересовање за једну овакву креативну активност. Они су најпре обишли део сталне поставке музеја где су могли да виде шаре са посуда од глине из времена старчевачке културе (6200-5500. године пре н.е.), а потом су се упутили на место где ће сами сликати своје неолитске шаре. Радионицу је водила наша суграђанка Наташа Арсенијевић, инжењер дизајна за текстил и одећу, чија је идеја била да деца осликовају керамику неолитским шарама користећи акрилне или водене боје. Деца су добила делове керамичких посуда и украшавали их једноставним изумијаним пругама, спиралама, цик-цак линијама у комбинацији са тачкицама. Водитељка ове радионице задовољна је трудом и посвећеношћу деце, као и њиховим радовима који ће моћи да се виде на изложби у септембру.

Победници у ремију

Истог дана у Клубу инвалида рада, у популарној “пензији”, одржан је турнир у ремију. Ову карташку игру играло је седам такмичара, а поредок је следећи: 1. место - Стеван Милара, 2. место Зоран Радојчић, 3. место Милан Арсенијевић.

ЛЕТЊИ ПРОГРАМ СУ ОРГАНИЗОВАЛИ:

Месна заједница Старчево, Дом културе, спортски клубови и удружења грађана уз подршку волонтера.

Радионица

Предвече, у парку у центру, одржан је пробни тренинг таи чи и ћи-гонг вештина који је водио Зоран Кнежевић из Панчева. Петнаестак Старчеваца и Панчеваца је учествовало на

Јавни тренинг таи-чи вежби

овом тренингу који је трајао нешто више од сат времена, а повремено су им се прикључивала и деца из паркића. Догађај је протекао у добром расположењу са пуно воље и жеље да се житељима Старчева представи и приближи овакав начин вежбања као пут ка добром здрављу и виталности. Уз лагане покрете праћене правилним дисањем циљ тренинга је постижање усклађивања тела и духа, побољшање здравља, равнотеже и унутрашњег мира. У најави је организовање оваквих редовних часова и у нашем месту.

Летњи програм не може да прођа без “Чајанке” која је организована 29. јула, по девети пут у галеријском простору музеја. Најављена четири госта из потпуно различитих бранши привукла су велики број суграђана који су желели да чују њихове приче и искуства. “Чајанка” је започела причом о тамбурашкој традицији у Старчеву с почетка прошлог века па до данас од искусног Жељка Радочаја из Тамбурашког оркестра “Неолит”. Поводом пунолетства Плесног студија “Балерина”, о раду са децом на тренинзима модерног плеса говорила је Владислава Војводић, као и о свим лепим, али и тешким странама ове професије. О посебно актуелној теми у овим врелим летњим данима, када је у крају пожара било и на сам дан одржавања “Чајанке”, говорио је Дејан Терзић из Добровољног ватрогасног друштва “Старчево” које ове године обележава 135 година постојања. О искуствима у аранжирању и гајењу цвећа и расада поврћа у пластенику говорила је Жељка Пошгић, а публика је добила и неколико патишон тиквица необичног изгледа, које Жељка узгаја, да пробају због изузетне хранљиве вредности.

Чајанка у музеју

У касним вечерњим сатима те последње среде у јулу Трг неолита се претворио у латино плажу на којој се плесало уз ритмове салсе, бачате и кизомбе. Вече је почело стидљиво уз неколико парова плесача Плесног студија “Лана” који су заправо само загревали атмосферу док су пристизали плесачи са разних страна - из Старчева, али и од Вршца до Смедерева. Како је температура падала тако се све више плесача прикључивало на подијум. За музику са бине био је задужен Ди-џеј Стен Левис који није дозвољавао да летњи плес стане скоро до поноћи. Суорганизатор догађаја су “Пласне вечери”.

У ритму летњег плеса

На Огњену Марију, тачно у 11:45 сати у Месној заједници Старчево уприличено је резање славског колача поводом славе. Како обичај налаже, домаћини су припремили славски колач, жито и вино, а свештеник Недељко Санчанин је чинио дејствовао у присуству великог броја званица. У одсуству председника Андрејића, домаћин славе био је Мићо Јаковљевић, који је госте примио и на пригодном коктелу након резања колача. Истог дана, у храму Огњене Марије одржана је литургија, а обележена је и слава старчевачких пензионера.

Слава Месне заједнице

Ревизијална фудбалска утакмица у знаку обележавања стогодишњице старчева на Општинском стадиону. Борац је овом приликом угостио омладинце ОФК Београда, а меч је одигран пред око 250 љубитеља фудбала по изузетно топлому времену. Резултат ове утакмице био је 1:1 (1:0), а треба нагласити и хуманитарну карактер сурета - сав приход намењен је изградњи Светосавског дома при храму Св. Пантелејмона у нашем месту.

Борац - ОФК Београд

Традиционално, на Огњену Марију, Друштво пчелара “Старчево” окупља колеге из места и околине на дружење и размену искустава и новина. Овог пута било је педесетак пчелара из Зрењанина, Вршца, Ковина, Панчева, Баваништа, Омољце,

Банатског Брестовца, Долова... Сви они испунили су малу салу Дома културе на предавању које је одржао Љубомир Пејовић из Мраморка, са искуством од 46 година у бављењу пчеларством. Излагање је започето са освртом на претпрошлу годину, када су пчелари забележили велике губитке, а истакнут је и велики утицај промене климе на пчеларство и низ других проблема који муче ове верне чуваре пчела. Том приликом се могло чути нешто више и о Ренцовом методу у пчеларству.

Предавање о пчеларству

Базар на Тргу

Поподне се на Тргу неолита одржала продајна изложба меда и пчеларских производа и базар месног удружења жена. Пчелари су се сјатили око тезги са опремом за пчеларење, док су пролазници обилазили штандове са разноврсним пчеларским производима. Удружење жена "Неолит" и неколико удружења из околних места изложили су рукотворине које израђују њихове чланице. Старчевке су на лицу места пекле мекике чији је мирис мамио пролазнике. На другом крају Трга, тачније на пијачном платоу, била је забава за најмлађе уз богату понуду разноврсних играчака и слаткиша. Чекало се у ред на тобогане и рингишпиле и тако до касно у вапарску ноћ.

Вечерњи програм славског дана на Тргу отворио је Кловн Пуцко. Иако је програм намењен најмлађима, забаван и креативан наступ одушевио је све присутне на Тргу неолита. Веште тачке жонглирања, разноврсни трикови попут оних чувених - извлачења из шешира, анимација деце и духовите шале на рачун родитеља, успели су да одрже пажњу присутних више од сат времена, али и да удвоструче публику. Пуцкова енергија, хумор и непосредна комуникација са публиком измамили су бројне осмехе и свако ко и није дошао на овај наступ, већ је застао из радозналости био је окупиран перформансом. Све док је кловн био присутан на тргу, чак и при доласку и одласку са наступа, било је шала са суграђанима, продавцима, а томе су подлегли су и организатори програма.

□ Старчевачки летњи програм Дани дружења јединствени је концепт настао пре три деценије. Колико је добро замишљен и како се позитивно одразио на локалну заједницу, говори и то да су сва околна места временом предузела организацију оваквог летњег програма.

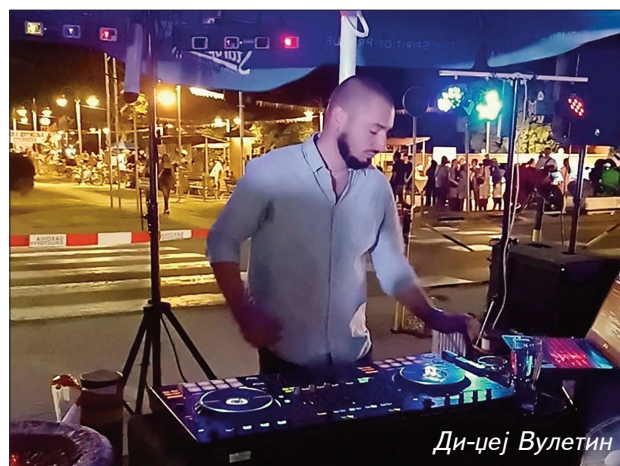
Кловн Пуцко

Након кловна, на главну сцену се попео панчевачки "Паганини бенд". Овај састав, предвођен виолинистом Жељком Стефановићем, познат је по споју народне музике, традиционалне ромске музике, ромског цеза, румбе и импровизације што су показали и овог пута. Поскакивање и цупкање пролазника на Тргу било је констатно, а осим веселих ритмова извели су и неколико балада, попут чувене "Недеље" од Цеја, где је за истоимени филм овај бенд учествовао у снимању. У овом саставу је од недавно стални члан је и Старчевац Дарко Јовановић.

Паганини бенд

На крају вечери, у пицерији "Мекс-М" одржала се журка на којој је музику пуштао популарни ди-џеј Вулетин.

Ди-џеј Вулетин

Пети дан дружења отворио је турнир у популарној игри пикадо који је одржан испред просторија пензионера које се налазе у некадашњем "Волјеболу". На овом турниру је учествовало шест такмичарских парова, а водила се жестока борба. Након узбудљивих стреличарских партија, прво место припало је оцу и сину - Душану и Владимиру Младеновићу, сребрну медаљу освојио је тим који су чинили Пера Лексовић и Мирко Стојић, док је трећепласирани пар био онај који су чинили Миле Гверо и Пера Лексовић.

Младеновићима прво место

Маскенбал

Вечерњи програм тог 31. јула зашаренио је Трг кроз организацију маскенбал журке за децу. Преко педесет маски и то у виду бубамаре, вила, лептира, спајдермена, мумије, сирене, црвенкапе, певачице, принцезе, једнорога, фудбалера, паука, па-тролних шапа, учитељице, балерине, мишева, мачки, Мини Маус, панде, риса, пилота и многих других јунака и јунакиња из цртаних филмова брзо су освојили простор. Вече је почело ре-вијом маски где се свака од њих представила на бини. Свака од маски била је награђена слаткишем, а након тога уследио је прави жур. Шарена трептава светла и музика која покреће њихали су децу и понеке родитеље скоро два сата. Уз кореографије, малишане је анимирала наша суграђанка Јована Ложајић.

Надметање у спремању гулаша под називом "Салетов меморијал", одржано је у суботу, 1. августа, на Општинском стадиону. Надметало се осам котлића, а кулинарима није превише сметало претопло време по којем се такмичење одвијало. Након више сатио проведених у припремању гулаша, жири је, пробавиши сваку од спремлених делиција, прогласио победнике, и то овим редом: прво место котлић Наташе Прерадовић, друго место припало је Бојану Младеновићу, а треће тиму Владимира Бана.

Победници Салетовог меморијала

Надметање у снази постало је део традиције. И ове године окупили су се такмичари, њих десетак, с намером да што даље избаце тешки камен. И ове године најснажнији је био Дарко Јанићијевић, а ништа мање јаки били су Милош Дојчиновић, другопласирани и Дарко Цетић који је освојио бронзану медаљу. И овај пут ревијално су се надметале и даме. Најјача је била Биљана Матићић, а за њом следе Кристина Живковић и Милица Бан. Куриозитет је и овогодишње надметање клинаца, који су уместо камена бацали - патику.

Најјачи Старчеви

Програм је настављен паб-квизом у Чаплин бару. Учествовало је шест тимова, а победила је екипа под називом "Јамб у најави". Другопласирани су били "Реваујфалу", а трећепласирани "Каће-биће". Сви они тестирали су знање у осам различитих области, где је једна област била везана за називе насеља у Војводини на мађарском и румунском језику.

Победници квиза

Шесте вечери овогодишњег програма приређена је позоришна представа за децу под називом "Пиши дуга чарапа". Како је и у истоименом роману за децу, Пиши девојчица пуна авантуре која живи сама у својој кући, тако је било и у представи, где се суочавала са бројним изазовима. Најзначајнији од њих је борба са лоповима који су хтели да украду благо, а која је она покушавала да надмудри. Међутим, ова је прича била проткана са темама пријатељства и правим вредностима, где се испоставља да је благо управо у томе. Благо су добри људи. Бројна дечија публика поздравила је глумце аплаузом, а суботње вече настављено је на Тргу из пријатне звуке са разгласа, док се позориште пакovalo.

Пипи дуга чарапа

И у недељно вече приређен је позоришни програм, али је овога пута представа била намењена старијој публици. Представа “Удаваче у потрази за мужем” прати три жене различите животне доби и карактера које се на комичан начин суочавају са жељом да пронађу љубав, сигурност, али и сопствено место у свету. Столице за публику као и клупе на Тргу биле су испуњене до последњег места, што значи да старчевачка публика воли позориште. Иако комади на летњој сцени не остављају утисак као прави комади иза завеса, за публику је ово било освежење и још једно квалитетно проведено вече и повод више за наставак приче и дружења. Треба напоменути и да су глумице Јелена Кркић-Ковач, Александра Рукавина и Магди Ел-Араг посебно привукле пажњу малишана на Тргу који су желели да се са њима фотографишу.

Позориште на Тргу

Најбољи кулinary

У недељу, 2. августа, у поподневним сатима на платоу испред кафеа “Чаплин”, постављали су се котлићи. Надметање “ловачки котлић” привукло је љубитеље доброг залогаја, а након неколико часова, јело је могло и да се дегустира. Пробао га је и жири који је након тога одлучио да је најкуснија делиција коју су припремили чланови скипе “Доњи крај”, друго место припало је тиму “ДВД Старчево”, док су треће место освојили “Кумови”.

Бициклијада

У оквиру овогодишњих, јубиларних тридесетих “Дана дружења” одржано је око 50 сјајних манифестација, а једна од најдражих је свакако бициклијада. Препознатљиво такмичење у спорој возњи бицикла увек привуче пажњу најмлађих и измама осмехе на лица свих посетилаца, па је тако било и сада. Такмичари су подељени у две категорије, а након возње млађих, први је био Милош Петровић, другопласирана је била Сара Петровић, а трећа Емануела Стаменковић. Код старијих, најспорији је био Петар Секулић и тако освојио прво место, други је био Михајло Исаиловић, а трећи Алекса Исаиловић. Сви они добили су медаље и мајице “Дана дружења”, а такмичари и присутни су могли да се освеже хладним соковима.

Терзић опет најбољи

Понедељак, 3. август, започео је традиционалним турниром у шаху који је и овај пут одигран у “Кафаници код Терзе” где су се окупили бројни љубитељи ове древне игре на 64 поља. Након узбудљивих партија старчевачких шахиста поредак је следећи: прво место освојио је Зоран Терзић, другопласирани је био Раде Станковић, а сребрну медаљу понео је Зоран Орешковић.

Пријатељска фудбалска утакмица ветерана између старчевачког “Борца” и панчевачког “Динама” одиграна је у поподневним сатима на Општинском стадиону. Гости из Панчева славили су са 2:1, али је резултат овог пута био у другом плану. Најважније је било дружење некадашњих фудбалера, неговање спортског духа и обнављање другарстава која трају деценијама. Утакмица је протекла у фер и пријатељској атмосфери, уз атрактивне потезе на обе стране и аплаузе присутне публике, која је уживала у фудбалу и лепом амбијенту. Ветерани оба клуба још једном су показали да љубав према фудбалу не престаје завршетком играчке каријере, већ да овакви сусрети представљају прилику за окупљање, заједништво и очување спортске традиције, што је и једна од главних порука манифестације “Дани дружења”.

Фудбалски ветерани

Турнир у таблићу

Касно поподне истог дана у кафеу “Офис” је по први пут организован турнир у таблићу, који је окупио велики број љубитеља ове популарне карташке игре. Такмичење је протекло у одличној атмосфери, уз много занимљивих партија, спортског надметања и пријатељског дружења. Иако су учесници показали велико умеће и жељу за победом, у првом плану били су добро расположење, заједништво и дружење. Прво место освојио је Мирослав Бан, друго Срђан Јовић, док је трећи био Стефан Мандић. Први турнир у таблићу у “Офису” оправдао је очекивања, уз жељу организатора и такмичара да овај догађај постане традиционални део манифестације “Дани дружења”.

Гудачи

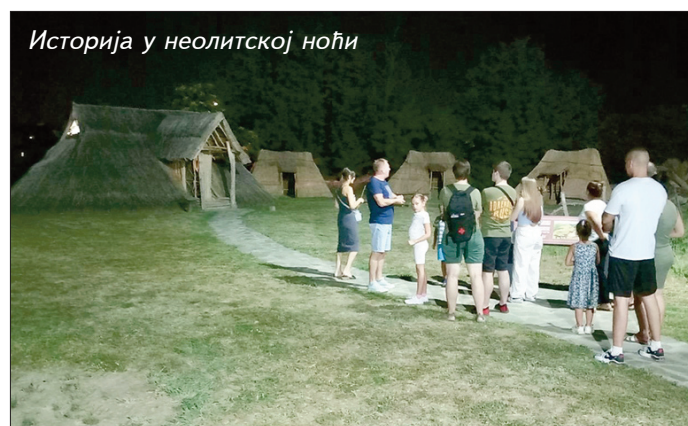
Програм је завршен на Тргу наступом Београдског гудачког квартета, који се први пут са старчевачком публиком сусрео још прошле године, а ове су дошли са новим репертоаром. Њихов наступ био је својеврсни музички временплов те су свирали комаде старих мајстора попут Вивалдија, Дворжака и Шостаковича, затим музику из 50-тих година, преко новије музике из филмова и серија попут филма “Анדרграунд” и серије “Михољско лето”. Колико се све ово публици допало, говори и то да су након сваког извођења музичари били награђивани аплаузом.

“Мали принц” је многима омиљена књига. Реченице и поуке кроз ову причу наизглед су опште, безазлене и наивне, али једном урезане у сећање могу да нас воде кроз цео живот. Ово књижевно дело је на један веома леп начин добило свој приказ и кроз представу “Мали принц и ружа” која се одиграла девете вечери “Дана дружења” на Тргу неолита. Малишани су помно гледали, а родитељи са смешком уживали у веома адекватно одабраној музици која је пратила комад, репликама и поукама са сцене на тему важности љубави и залагања за суштински вредне ствари у животу, наспрам пролазних и похлепних. Представу су извели балерина Тања Дамјановски и познати глумац Предраг Коларевић.

Мали Принц

Касно поподне и током вечери велики број посетилаца из Старчева и околине уживао је у “Неолитској ноћи” у старчевачком музеју која је приређена у времену од 20 до 23 сата. На зиду испред улаза у музеј, путем пројектора смитовани су кратки филмови о старчевачкој култури што је привлачило радознале пролазнике током целе вечери. Сталну поставку “Старчево кроз векове” и две пратеће изложбе посетиоци су обилазили у пратњи водича. Посебно интересовање увек изазива реплика неолитског насеља у дворишту музеја коју је после дневне жеге било изузетно пријатно обилазити у смирају дана. Група за групом посетилаца, смењивале су се, а сви су одлазили са лепим утисцима и новим сазнањима о старчевачкој култури, Банатској војној граници, односно о нашем Старчеву.

Историја у неолитској ноћи

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
“Старчево у фокусу 3”.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

Турнир у јамбу

Програм у среду, 5. августа, отпочео је турниром у јамбу који је одржан у Клубу инвалида рада. Након вишечасовог такмичења у вештини бацања коцкица, утврђен је следећи распоред најбољих: прво место припало је Зорану Радојчићу, друго Милану Арсенијевићу, док је трећепласирани био Сава Бабић.

Увече је Трг поново био препун малишана. На реду је била креативна радионица аниматора из "Бамби Ленда" у којој су деца имала прилику да вајају разне облике пластилином, као и да боје и цртају. Истовремено су организоване и "игре без граница". Скакање, провлачење, гурање предмета, преношење, баласирање, убацивање, оријентација и равнотежа. Тимски и појединачни рад, само је део описа овог врло активног двосатног програма. Ко је желео да то вече буде активан могао је да испуни свако очекивање, ко је желео да буде креативан - такође. И све у исто време! За ову прилику како би енергија и хидратација била адекватна, обезбеђено је и освежење.

Изложба кућних љубимаца одржана је једанаестог дана дружења. У четвртак, 6. августа, парк у центру места поново је био испуњен грајом веселе дечице. Свако од њих повео је са собом свог љубимца, а било је ту куца, маца, зечева, папагаја, корњача, па чак и два морска прасета и мали акваријум са рибицом! Сви они прошетали су један круг у центру парка како би се показали публици, а потом су љубимци били награђени посласицом коју је припремио организатор. Ова јединствена изложба један је од програма који надуже трају на "Данима дружења".

За лепо проведено вече на Тргу био је задужен музички дуо Милица и Милош Божић - брат и сестра, који су за старчевачку публику изводили популарне домаће и стране евергрин и поп хитове. Њихова енергија али и посебни аранжмани песама уз мање импровизације допринели су да се присутни осећају као на неком већем концерту. Публика је певала и играла, али и подружила се са својим пријатељима уз пријатне звуке који су трајали до касно у ноћ. Ни са бине се није крило одушевљење, па су се извођачи више пута захваљивали публици и свакако изразили бројне позитивне коментаре.

Божићи

Турнир у кошарци, мини-баскет за децу, одржан је 7. августа у школској сали. Старчево је познато и као кошаркашко место у коме овај спорт има дугу традицију. Окупио се велики број клинаца који су у интересантним мечевима показали своје кошаркашко умеће. Прво место на турниру припало је екипи "Борца" за коју су наступали: Горан Терзић, Марко Дадих и Јован Танасијевић. Друго место освојио је тим "Старчево" за који су играли: Невена Терзић, Симон Пешић и Андреј Алексовски, док је трећа била "Звезда" - Вукашин Јочић, Немања Драмићанин, Богдан Ратић и Игор Терзић.

Шампиони

И ове године је организован извиђачки вишебој. Овога пута било је ноћно оријентационо такмичење, како би се смањило прекомерно излагање сунцу. Скаутски камп подигнут је у дворишту школе, а на тродневно такмичење пристигли су гости из Београда, Обреновца, Ниша и Липа код Смедерева, а онда је такмичење могло и да почне. Уз помоћ карти и разних помагала за навигацију извиђачи су тражили одређена места, где су требали да реше део задатака попут скица терена, морзеове азбуке, везивања чворова, прве помоћи, фотографисања. У хладовини парка, најмлађи чланови имали су задатак да решавају шифрована писма, слажу куле од коцки, окушају се у прецизности гађања лоптицама, а било је и других игрица и квизова. Целокупан симболички оквир по ком су се обликовале поједине дисциплине, али и вечерњи програм уз логорску ватру, биле су Дизни-бајке, што је додатно допринело шаљивој атмосфери.

Извиђачки строј на Тргу

Тако су се у суботу увече представили ликови и измишљене бајке попут “патуљак и дванаест Снежана”, “обреновачки Тарзан”... Камп од 70 учесника прошао је без и једног проблема чиме су извиђачи још једном показали своју сложеност, осећај за колективни боравак, издржљивост и толеранцију. На крају активности, у недељу, проглашени су победници. Прво место су освојиле екипе: “Турбо испржене нудле” из Липа у категорији полетарци и пчелице, “Миниони” из Београда у категорији млађих извиђача, “Ледени” из Београда у категорији старијих извиђача и “Хагрид и жене” из Обреновца у категорији брђана.

Борац је победио

Турнир у малом фудбалу одржан је у поподневним сатима на Општинском стадиону. Учествовало је шест екипа. У финалу су се састали “Борац” и “Костоломци”, а резултат је био 6:3 за “Борац”. Победничка екипа играла је у саставу: Гверо, Петковић, Д. Ђурковић, Матичић, Чанчар, А. Петковић, Цетић и Јокловић. Титула најбољег голмана турнира припала је Михајлу Стевановићу, најбољи стрелац са седам постигнутих голова је Филип Ђурковић, а за најбољег играча овогодишњег турнира проглашен је Стефан Танев.

Дванаесто по реду вече овогодишњих “Дана дружења” донело је један нов програм - старчевачки ликовни мозаик. Ова активност имала је идеју да окупи сликаре из Старчева, али и све који се интересују и воле да сликају. Како је замишљено тако се и десило, својеврсна смотра ликовних стваралаца успешно је започета. Бело платно од девет метара квадратних убрзо је почело да добија своје прве линије и шаре. За прво вече забележено је више од двадесет учесника, а у наредна три дана овај број је растао до 50. Поред деце учествовали су и родитељи, млади као и академски образовани сликари који су осим сопственог изражаја помагали деци са саветима и идејама за остављање трага на сликарском платну. На крају је додато још једно платно од шест квадрата које је, такође, било испуњено, што говори да је активност била сврсиходна и одговарајућа потребама за наш летњи програм.

Млади сликари

Ветерански међународни турнир окупио је 8. августа рагбисте из Босне и Херцеговине, Хрватске, Италије, Норвешке, Холандије, Аустралије и Србије, уз много спорта, дружења и доброг расположења. Турнир је отворен утакмицом у којој је женска селекција РК-а “Борац” одмерила снагу са мушком екипом састављеном од ветерана из различитих клубова и земаља. Иако је искуство било на обе стране, даме из “Борца” показале су да се не шале и однеле су победу! У наставку турнира мушкарци су одмерили снагу, брзину и искуство на терену, али када је утакмица завршена, уследило је оно због чега се ветерански рагби посебно памти - “треће полувреме”. На крају, можда је баш оно однело највећу победу: окупило је све учеснике за истим столом, без обзира на клуб, земљу и резултат на терену. Свеукупно, тог дана на рагби терену Општинског стадиона у Старчеву - седам земаља, бројни клубови, једно рагби пријатељство и једно незаборавно дружење у “трећем полувремену”.

И даме играју рагби

Концерт Културно - уметничког друштва “Неолит” одржан је увече на Тру. Бројна публика имала је прилику да ужива у богатом програму који је кроз игру, песму и традиционалне мелодије представио део културног наслеђа и стваралаштва

Наши фолклораши

које КУД “Неолит” негује. Чланови овог друштва својим наступом још једном су показали да фолклор није само чување традиције, већ и начин да се људи окупе, друже и заједно стварају лепе успомене. Посебну атмосферу ове вечери стварала је публика која је са великим интересовањем пратила наступе, награђујући извођаче аплаузима подршке. Трг неолита тако је постао права мала позорница на отвореном, испуњена музиком, енергијом и добром атмосфером.

Такмичење у гађању глинених голубова годинама уназад отвара јутро програма који је предвиђен за 9. август, када се на стрелишту код хиподрома окупе старчевачки и ловци из целог јужног Баната. Окупљање донесе лепо дружење и листање успомена са прошлих надметања ловаца, а тако је било и сада. Након распуцавања, најбржи на обарачу и са најоштријим оком био је омолоћанин Горан Бојић, који је победник у појединачној конкуренцији. Групно, најуспешнији су били ловци из Идвора, а потом они из Козјака и Банатског Новог Села.

Потом је прослављена и друга храмовна слава - Пантелеја. Свету литургију су служили месни свештеници Зоран Малетић и Недељко Санчанин. Иако је била екстремно висока температура то није спречило вернике да напуне храм. Како традиција налаж, за храмовну славу се носи литија и реже славски колач. Сви верници који су дошли имали су послужење, а званицама је уприличен свечани ручак. У поподневним и вечерњим сатима одржан је традиционални вашар у порти храма.

Атмосфера на Тргу неолита поново је била попут лепе летње бoемске вечери. Сва седећа места у публици попуњена, а бројне групе које су стајале уживале су у музицирању наших тамбураша. Тамбурашки оркестар “Неолит” показао је зашто је један од најбољих у земљи. Сплетови песама без стајања, виртуозни аранжмани, мини-соло деонице, певање појединачно или у глас, подизали су атмосферу како је вече одмицало, а публика је сваки и најкраћи предих, попуњавала аплаузима за изведене нумере. У бoемском музичком свету, колико је вече било успешно може да се мери и у томе да ли је тражен бис. За “неолитске тамбураше” то је овога пута тражено чак у три наврата те је свирка продужена знатно у односу на планирано време.

Последњег дана летњег програма, у понедељак, 10. августа, одржан је турнир у кошарци за млађе пионире. Победили су “Радијатори” за које су играли: Петар Секулић, Тодор Келјевић, Његош Алексић, Лука Теофиловић и Урош Тошић. Друго је било “Подунавље” - Немања Јанићијевић, Лука Савановић, Виктор Колар и Лука Бојовић, док су трећи “Отписани” - Матија Милићевић, Петар Славковић, Коста Кокановић и Вук Јовановић.

Овогодишњи програм је затворен “ролеријадом” - дружењем ролераша који су се провозали Тргом неолита. Потом су сви учествовали у лутрији, а највише среће, извукавши ролере, имала је Лара Ђорђевић. Подељене су и мајице, чоколаде, штитници, а дружење је потрајало уз забаву и сокиће.

СТАРЧЕВАЧКЕ новине
ГОДИНА: XXXIII БРОЈ: 393
20. АВГУСТ 2026. НЕМА ЦЕНУ

Издаје Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник **Милена Јовишић**
Редакцијски колеџијум: **Јордан Филиповић, Зорана Штековић, Предраг Станковић, Марко Ивошевић, Далибор Мергел, Вера Шкулић, Петар Орешковић (спорт), протојереј-ставрофор Зоран Малетић (црква), Данијела Пећанин (школа).** Web: www.starcevo.org.rs E-mail: snovine94@hotmail.com Телефон **063/565-752** Тираж **1200**

СТАРЧЕВАЧКЕ новине уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд 32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни културни клуб, 1995- (Панчево: Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: <http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине COBISS.SR-ID 103785735

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme: 08-16h,
Vikendom ne radimo.

* Plaćanje računa *
Takse * Osiguranje *
Tehnički pregled
i registracija vozila *

* Odloženo plaćanje:
čekovima,
administrativnom
zabranom,
preko PIO fonda
za penzionere,
karticom Poštanske
štedionice na
6 mesečnih rata.

BUKOV pelet
"Strugara Radanović"

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta "KAL" razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

ДОДЕЉЕНА ПРИЗНАЊА “ЗАСЛУЖНИ СТАРЧЕВАЦ” ЗА 2026. ГОДИНУ

ЛОКАЛНА ЗАЈЕДНИЦА НАГРАЂУЈЕ НАЈБОЉЕ

Од пре шест година Месна заједница Старчево додељује признања појединцима и колективима који су се нарочито истакли у локалној заједници.

Ово установљивање признања, под називом “Заслужни Старчевац”, плод је опредељења да се награде резултати и залагања наших суграђана и поспешују их на даљи успешан рад.

Овогодишња признања уручена су, поводом Огњене Марије, Дана Старчева, на свечаности одржаној у нашем музеју 28. јула, а уручио их је Петар Андрејић, председник Месне заједнице Старчево.

Анђела Ивковић је ове године завршила осми разред и проглашена за ученицу генерације старчевачке основке. Она је упоредо похађала две државне школе, поред основне у Старчеву, завршила је и Основну музичку школу “Јован Бандур” у Панчеву на одсеку за виолину.

Уз велику подршку својих родитеља, мајке Лиле и оца Флорјана, Анђела незаустављиво корача ка остварењу својих животних циљева уз велики труд и посвећеност у учењу. Интересује је рачунарство, обновљиви извори енергије, системи струје.

Школовање ће наставити у Гимназији “Урош Предић” у Панчеву и у Средњој музичкој школи “Јован Бандур”, такође у Панчеву.

Ђурена Вељковић је рођена у Паклештици у околини Пирота. Са југа Србије са родитељима долази у Земун 1963. године, а годину дана касније се сели у Старчево. После завршене основне школе у

Старчеву, похађала је девети и десети разред. Као зрелија особа и одлучна да буде васпитач, уписује Средњу педагошку школу у Београду након које завршава и Вишу педагошку академију у Београду. Од 1999. године радила је у старчевачком забавишту и бројне генерације деце је памте као омиљену васпитачицу. Са супругом Драганом има двоје деце, Бојану и Бојана. Поносна је бака петоро унучића који је веома усређују.

Њој је уручено признање за допринос образовању у локалној заједници.

Породица Ратков, инспирисана љубављу према здравој исхрани, створила је бренд “Грина” који данас нуди различите врсте микрозеленишта, клица и сокова од житних трава.

Данијела и Ненад Ратков из Старчева су поставили стандарде у овој области, узгајајући разне врсте органског микробиља, житних клица и јестивог цвећа у строго контролисаним условима. Оно што је започело као подухват за побољшање здравља њихове породице, претворило се у озбиљан посао.

Године искуства у пластенику и лабораторији, као и у интернет рекламирању и продаји омогућили су да бренд “Грина” расте и постане препознатљив по квалитету микробиља и производа.

Њима је уручено признање за иновације и развој економније локалне заједнице.

Др Миша Соколовић рођен је 1968. године у Лесковцу. Основну школу завршио је у Старчеву, средњу медицинску у Панчеву, а Стоматолошки факултет у Београду. Радио је најпре у панчевачком Дому здравља, а потом отвара стоматолошку ординацију у Старчеву, која успешно ради скоро две деценије. Одлучио је да буде на услузи својим суграђанима. Ожењен је и има три ћерке. Најстарија је пошла његовим стопама и доктор стоматоло-

гије је, док су средња и најмлађа ћерка студенти.

Њему је уручено признање за допринос развоју здравства у локалној заједници.

Ергела “Мерац” основана је 2019. године у Старчеву, из велике љубави према коњима и жеље да се створи место које ће неговати традицију и породичне вредности. Оснивач ергеле је Саша Никић Мерац, успешан предузетник који већ више од 30 година живи и послује у Немачкој. Иако је свој пословни пут изградио у иностранству, родно место никада није заборавио. Управо из жеље да увек има разлог да се враћа свом крају, настала је ергела “Мерац”.

Врло брзо стигли су и први велики успеси. Ергела је освојила бројна признања на фијакеријадама, а ови успеси били су додатни подстрек да се улаже у даљи развој ергеле и унапређење квалитета узгоја. Доласком Сашиног сина Владимира у Србију, ергела добија нови замаха. Владимир заједно са супругом Тамаром преузима вођење и развој ергеле, улажући много љубави, рада и нових идеја. Један од најлешних пројеката покренутих на ергели јесте манифестација “Зимска бајка”, која је већ прве године привукла велики број посетилаца. Деца су имала прилику да обилазе ергелу, возе се фијакером, учествују у креативним радионицама, друже се са аниматорима и учествују у хуманитарним акцијама прикупљања помоћи.

Велику подршку развоју ергеле пружили су Месна заједница Старчево и локални музеј, кроз заједничку промоцију културног, историјског и туристичког потенцијала овог краја. Захваљујући тој сарадњи, ергела је постала важан део туристичке понуде Старчева и доприноси развоју туризма.

Тамари и Владимиру Никићу уручено је признање за изузетан допринос развоју спорта и туризма у Старчеву.

Дом културе “29. новембар” основан је 30. јануара 1961. године решењем Народног одбора општине Панчево.

У просторијама Дома бораве, раде и учествују у креирању програма многа удружења грађана, а у овој стварају и тамбураши, фолклораши, глумци, сликари. Библиотека има велики фонд књига и преко хиљаду чланова свих узраста који свакодневно посещују установу културе.

Од пре шест година, при Дому културе функционисе и музеј са поставком “Старчево кроз векове” који третира период неолитске старчевачке културе и време Банатске војне границе.

Са партнерским организација, Дом културе организује бројне манифестације по којима је Старчево дуго година препознатљиво.

Признање за изузетан допринос развоју културе у локалној заједници уручено је Марку Ивошевићу, в.д.-у директора Дома културе.

Вера Шкулић је пољопривредна предузетница из Старчева, председница Асоцијације агропредузетница Србије и активни промотер развоја пољопривреде, женског предузетништва и руралних средина. Кроз рад на породичном пољопривредном газдинству, јавне наступе, едукације и бројне иницијативе, доприноси унапређењу положаја жена у пољопривреди и промоцији Старчева широм Србије. Организовала је отварање Асоцијације агропредузетница Србије у Старчеву као и манифестацију “Аграрна зима”.

Као ауторка историјске хронике у “Старчевачким новинама”, она доприноси очувању локалне историје и идентитета места. Својим радом и друштвеним ангажовањем значајно доприноси промоцији Старчева, развоју наше локалне заједнице и афирмацији пољопривреде.

Њој је уручено признање за активизам и промоцију локалне заједнице.

Ловачко друштво “Јаребица” основано је 4. марта 1950. године и представља једно од најдуговечнијих и најзначајнијих удружења грађана у Старчеву.

Током више од седам деценија постојања, ово друштво је окупљало генерације љубитеља природе и ловства, негујући традицију, заједништво и одговоран однос према животној средини. Основна мисија овог друштва одувек је била заштита и унапређење фонда дивљачи, очување природних станишта и развој ловне културе. Кроз свој рад, чланови друштва су доприносили уређењу ловишта, прихрани и заштити дивљачи, као и очувању природних богатстава на подручју Старчева и околине.

Поред ловних активности, Ловачко друштво “Јаребица” било је и остало важан чинилац друштвеног живота места. Друштво је кроз

Добитници признања Заслужни Старчевац за 2026. годину

различите генерације представљало простор окупљања, дружења и сарадње људи различитих занимања и животних искустава, повезаних заједничким вредностима и љубављу према природи.

Данас, након више од седамдесет година постојања, Ловачко друштво “Јаребица” наставља да негује традицију одговорног ловства, заштите природе и међусобног поштовања, остајући важан део

друштвеног, културног и спортског живота Старчева.

Признање за развој спорта и школовске свести у локалној заједници, у име ЛД-а “Јаребица”, примио је Зоран Козаченков.

П. С.

“Балерине” обележиле 18 година рада

Сада већ традиционалним концертном на отвореном, одржаним на Тргу неолита, Плесни студио “Балерина” обележио је у недељу, 28. јуна, 18 година успешног рада у Старчеву.

Велики број грађана уживао је у богатом програму и разноврсним кореографијама које су извели плесачи свих узраста од најмлађих чланова до сениора.

- Посебну захвалност упућујемо Месној заједници Старчево и Дому културе на великој подршци и успешној сарадњи у организацији овог значајног јубилеја.

Захваљујем се и Доброволном ватрогасном друштву и ЈКП-у “Старчевац”, на несебичној помоћи и ангажовању - захваљујући њиховој подршци, Трг неолита је био безбедан, уредан и спреман за одржавање концерта.

Велико хвала свим родитељима, деци, тренерима, пријатељима клуба, гостима из Панчева, Омољице, Качарева и Ковачице, као и бројној публици која је својим присуством улепшала ово посебно вече и још једном показала да је Плесни студио “Балерина” велика плесна породица - истакла је Владислава Пипи Војводић, тренер балерина.

У Студију настављају даље, радујући се новим пројек-

тима, концертима, такмичењима и успесима, са жељом да и у годинама које долазе и даље шире љубав према плесу и стварају нове генерације младих талената.

Успешно је отворена нова такмичарска сезона наступом на Српском интернационалном плесном фестивалу одржаном у Врњачкој Бањи. Посебан разлог за понос Старчеваца јесте успех младе плесачице Таше Јовановић из Старчева, која је остварила одличан резултат и освојила две златне медаље. Тапшин успех резултат је континуираног рада, редовних тренинга и велике посвећености плесу.

Две златне медаље на почетку нове такмичарске сезоне представљају одличан подстрек за наставак рада и нове изазове који је очекују.

Након успешног наступа у Врњачкој Бањи уследио је наставак припрема. Део плесача боравио је на летњем спортском кампу на Дивчибарима, од 31. јула до 7. августа, док други део екипе од 14. августа наставља тренинге и припреме у Грчкој.

“Пред нама је много тренинга и нових изазова и верујемо да ће нова сезона донети још много разлога за понос” - поручују старчевачке “Балерине”.

Иначе, редовни тренинзи свих група почињу 1. септембра, а упис нових чланова

Плесног студија “Балерина” у Старчеву је у току.

М. Ј.

Наступ Балерина на Тргу

Таша Јовановић

ИНТЕРВЈУ

Др Драгољуб Цуцић

ДИРЕКТОР РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА
ЗА ТАЛЕНТЕ “МИХАЈЛО ПУПИН”Препознајмо
таленте око нас

Деца која су мотивисана да уче, која су креативна, увек су присутна, генерацијски, у једном одређеном проценту. Њих увек има, ми само треба да пронађемо начин како да њихову мотивацију усмеримо ка реализацији њихових жеља

Др Драгољуб Цуцић

Регионални центар за таленте којим руководите иза себе има још једну успешну годину. Шта бисте издвојили као највећи успех у протеклом периоду?

- Пре свега мислим да је највећи успех, како нашег, тако и осталих центара за таленте, јесте да смо се одржали и да постојимо. Од како је пре десетак година престао са радом Републички центар за таленте, локални центри се више не финансирају из министарства него сви ми зависимо од локалних заједница и умећа сналажења на конкурсима за средства.

Добра деца су добра деца, и увек их има, и треба им помагати, подржавати их, она ће наћи начин да се “одуже”, својом енергијом. Резултати на такмичењима ове године су на завидном нивоу, уписи у престижне средње школе, на жељене факултете - све се дешавало.

Међународна географска олимпијада, за средњошколце тек предстоји, као што нас чека и “олимпијада” из физике за основце, на којој се бира наш национални тим. На обе олимпијаде биће по два представника који су се избо-

рили у жестокој конкуренцији, с тим што, морам да напоменем, један такмичар на олимпијади из физике је из Ковачице.

Ове године били сте и домаћини републичког такмичења у истраживачким радовима?

- Да, били смо домаћини државног такмичења у истраживачким радовима за децу средњих школа. Огроман посао, и још већа одговорност. Требало је наћи одговарајуће особе које ће урадити тестова за регионално и државно такмичење. Наћи одговарајуће

комисије чији чланови ће прочитати радове које су деца написала, а потом их оценити, и оценити одбране радова пред комисијама.

Дакле, овогодишње такмичење било је највеће такмичење у нашој организацији. Учествовало је око 400 ученика у 13 различитих области, који су бранили радове испред 26 комисија. Једна ситуација - требало је обезбедити 26 видео бимова, и да све функционише и датом моменту (за тај “детал” велико хвала Лазару Трпеку и ОШ “Јован Јовановић Змај”).

Да ли примећујете да међу младима расте интересовање за науку и истраживачки рад?

- Не могу то рећи, као што не могу рећи ни да опада. Деца која су мотивисана да уче, која су креативна, увек су присутна, генерацијски, у једном одређеном проценту. Њих увек има, ми само треба да пронађемо начин како да ту њихову мотивацију усмеримо ка реализацији њихових жеља. Да им помогнемо да развију самопоуздање, да схвате да је то “што су мало другачији” од остале деце њихов квалитет који треба неговати.

Које области данас привлаче највише талентованих ученика и да ли се то мења из године у годину?

- Наш концепт одржавамо већ двадесетак година. Он функционише, и показао се као веома користан за децу која нам долазе. Ситне су промене у броју деце по областима, и то је нешто до зависи баш од генерације до генерације. Већ у наредној се мења, тако да аритметичка средина остаје иста.

Колико, заправо, вештачка интелигенција и нове технологије мењају начин рада са талентованим ученицима?

- Мења, дефинитивно. За разлику од школа, ми је користимо и на часовима. Она је присутна, не можемо се правити да не знамо да постоје. Морамо наћи најоптималнији начин примене.

Нешто се усложњава, нешто се упрошћује. Прошле школске године држали смо предавања једанпут месечно у

градској библиотеци. Организована су била, по концепту, и за децу и за грађанство. Ми смо преузели, испред свих центара за таленте, да пробамо да формулишемо на који начин ћемо ту форму егзистенције нових садржаја представити ученицима.

Шта је данас највећи изазов у раду са надареном децом - мотивација, време или нешто треће?

- Препознати њихове погледе у којима постоји "море" питања и тежњи. Сви они долазе у Центар по својој жељи. Центар није обавеза. Када је већ тако, на нама је велика одговорност да препознајемо разлоге њиховог доласка, и да их оправдамо.

Колико су, заправо, важни подршка родитеља и сарадња са школама у развоју талената?

- Веома су важни. Они једнако пуно времена проводе код куће и у школама. Та деца се у нечему увек истичу, то треба средина да препозна и да подржи. У школама они стичу основна знања, од родитеља љубав и подршку. У Центру такву децу обједињујемо. Ми повезујемо децу сличних могућности, и захтева, чиме се остварују посебна стања за даљи интензивнији напредак.

Колико је важна подршка Града Панчева?

- Веома је важна. Да је нема, не би било ни нас. Град Панчево се по тој подршци истиче у Србији. Сва срећа да су се и људи из Фонда за младе таленте осврнули на нас. Како и сами кажу: "Па све наше награде и стипендије иду деци која су у регионалним центрима за таленте." Од њих добијамо финансијску подршку већ другу годину, али је све то занемарљиво у односу на град.

Многи бивши полазници Центра данас су успешни научници, професори и стручњаци. Да ли остају у контакту са Центром?

- Баш ме је Стефан Шушњар звао у априлу, нисам могао да идем због обавеза, на одбрану доктората у Шведској, где је био последње четири године. Многи студенти, који су у својим генерацијама били међу најбољима, предавачи и ментори су у нашем Центру. Неки и

када оду даље, ипак смо ми за њих "пролазна рута" ка интензивнијим сновима које су сањали, задржавају свој контакт са нама, најчешће менторске природе и у комисијама на такмичењима у нашој организацији.

Да ли планирате нове програме, кампове или међународне сарадње?

- То је код нас увек отворена прича. Идеја има, младих има, њихово време долази. На нама је да подржимо ту њихову енергију. Иницијативност је веома важна карактеристика. Када се она уочи, мора се неговати. Све кошта, у континуитету смо у тражењу начина да све то реализујемо, и да нашу децу то не кошта. Волим да кажем - да имамо и три пута више средстава, све бисмо потрошили.

Шта бисте поручили младима из Старчева и Панчева који размишљају да постану полазници Регионалног центра за таленте?

- Како житељима Старчева, тако и за све друге важи исто гесло: заједно смо јачи. Добро нам дошли, потрудићемо се да вас не разочарамо.

Који су планови Центра за нову школску годину и када почиње упис нових полазника?

- Крајем августа иде са на географску олимпијаду, на Копаноу. У августу напредстоји да обезбедимо средства за одржавање Филмске колоније у Делиблатској пешчари. Она би, ако успемо да обезбедимо средства била такође крајем августа. У септембру ће бити састанак Програмског савета и седница Управног одбора, договори за наступајућу школску годину. Слање дописа школама...

Редовно, 9. октобра, иде се у Идвор, награђују се најуспешнији полазници Центра. Последњег викенда у октобру треба да буде прво окупљање деце и професора...

Када бисте морали једном реченицом да опишете мисију Регионалног центра за таленте "Михајло Пупин", како би она гласила?

- Стећи поверење полазника да си увек ту када наиђу дилеме.

Зорана Штјековић

ПРОШЛО ЈЕ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА

□ Ових дана навршиле су се пуне три деценије откако имам част и одговорност да служим нашем Старчеву - као одборник у Месној заједници у седам мандата, одборник у градској скупштини у шест мандата и посланик у Скупштини АП Војводине у четири мандата.

□ Када сам 1996. године први пут преузео ту одговорност, пред нама је било много проблема, али и једна велика жеља - да Старчево мењамо набоље. Од блатњавих улица и запуштених крајева, корак по корак, заједно смо градили, планирали и улагали, стварајући од нашег места градић којим данас може да се поноси сваки Старчевац.

□ Када се данас осврнем на тај пут, осећам задовољство и понос. Трг неолита, уређене улице, вртић, музеј, обновљене цркве, канализација, дечија игралишта и спортски терени, паркови, као и огроман напредак спорта, културе и цивилног сектора - све је то резултат заједничког рада, вере да можемо више и упорности да од те вере не одустанемо.

□ Ништа од тога не бих могао без вас, добрих људи Старчева, који сте ми свих ових година давали поверење, подршку и снагу да истрајем. Али ни без бројних сарадника, пријатеља и људи на различитим местима одговорности који су имали разумевања за Старчево и били спремни да помогну када је то нашем месту било потребно. Таквих људи било је током свих ових година, има их и данас, и свима сам на томе искрено захваљан.

□ Јер, без обзира на времена, функције и околности, за мене је принцип увек био исти:

Старчево на првом месту!

□ Три деценије трудио сам се да у свако доба будем на располагању људима и локалној заједници. Некада сам успевао више, некада мање, али једно знам - давао сам све од себе.

□ После тридесет година дошло је време и за једну личну одлуку. Више се нећу кандидовати за руководеће функције у Месној заједници. То, наравно, не значи да ћу окренути леђа Старчеву. Бићу ту да помогнем саветом, искуством и свиме што могу.

□ Као одборник скупштинске већине у Скупштини града Панчева, настојаћу да допринесем даљем развоју нашег града, али и да приведемо крају важне послове које смо у Старчеву већ започели: замену кровне конструкције на згради Дома културе, пројектовање нове спортске сале, постављање нових дечијих игралишта, реконструкцију улица и друге пројекте који су пред нама.

□ После тридесет година јавног живота осећам обавезу да кажем и нешто сасвим лично. Разлика између моје имовинске карте из 1996. и ове из 2026. године јесте само у томе што данас имам аутомобил из 2017. године и половину породичне куће у којој живим од малена - 45 квадратних метара, стечених наследством.

А моје право и једино богатство - то су моја супруга и моје две ћерке.

□ За тридесет година у политици и на јавним функцијама стекао сам, наравно, и много "пријатеља" и много "непријатеља". Време ће, као и увек, најбоље показати ко је припадао којој од тих категорија - и колико су оне уопште биле стварне.

□ У времену које долази више ћу се посветити новинарству, писању и ономе што ме одавно посебно заокупља - истраживању историје Старчева. На том путу већ настаје и једна књига историјских новела на којој интензивно радим.

□ Хвала вам на свим овим годинама подршке, сарадње, критике и разумевања и што сте веровали у мене.

□ Живело Старчево! Живела Србија.

Петар Андрејић

КАДА ЈЕ СТАРЧЕВО БИЛО ГРАНИЦА

— Приче из XVIII века —

Пише: Петар Андрејић

Старчево је данас велико и модерно насеље у Банату, али су његови корени много дубљи. Током 18. века било је део Банатске војне границе, посебног система одбране Хабзбуршке монархије. У тим временима становници су истовремено били земљорадници и војници, људи који су дан проводили на њиви, а ноћ на стражи. Кроз ову рубрику, у девет наставака, вратићемо се два и по века у прошлост и покушати да дочарамо како је изгледао свакодневни живот тадашњих Старчеваца. Ликови и дијалози су књижевна реконструкција, али су историјске околности, начин живота и дух времена засновани на познатим историјским изворима.

III

ПУШКА И ПЛУГ

Над равницом се још задржавала магла када је Никола извео коње из дворишта. Дан је тек почињао, а Старчево се будило споро, као да и само ослушкује шта ће му донети још једно јутро.

У дворишту је мирисало на сено, влажну земљу и дим који се још танко подизао из огњишта. Марија је већ била на ногама. Спремила је мало хлеба, сира и лука, увила све у платно и предала Павлу.

- Пази да не изгубиш - рече му.

Дечак озбиљно климну главом, као да му је поверена војничка заставка, а не доручак.

Никола је на кола положио плуг. Дрвени део био је углачан од руку, а гвоздени раоник још хладан од ноћи. Павле га је посматрао са знатижељом, али му је поглед одједном застао на нечему другом.

Уз бочну страну кола била је причвршћена пушка.

Није је први пут видео. Висила је у кући, високо, изнад места где је Никола држао појас и торбу. Али овог јутра, поред плуга, деловала је необично. Као да не припада истом дану.

Никола је приметио куда дечак гледа, али ништа није рекао.

Кола су кренула полако, шкрипећи кроз сокак. Куће су још увек биле у сенци, а њихови тршчани кровови светлуцају од росе. Понегде су се већ отварала врата. Жене су износиле ведре, деца су терала гуске, а из једног дворишта чуо се ударац секире.

Пут ка њивама водио је поред влажних ливада и ниског растиња. Надел се у даљини назирао као мирна, тамнија линија у равници. Није био велика река, али је у животу села имао своје место: по њему су се памтиле магле, вода, трска, жабе у летњим ноћима и страх од пролећних киша.

На њиви су већ били Жива и Сава Поморишки. Жива је намештао јарам, проверавао каишеве и погледом мерио земљу испред себе. Био је човек широких шака, јак и поуздан, као да је из саме црнице израстао.

Сава је седео на обореном пању крај међе. Лопата му је била наслонена уз раме, а поглед уперен преко поља, тамо где се магла полако дизала. Иако довољно стар, није деловао немоћно. Само је имао ону спорост човека који више не мора никоме да доказује да зна да ради.

Никола поздрави људе и приђе земљи.

Прва бразда увек је имала неку свечаност. Коњи су кренули споро, раоник је зарезао влажну земљу, а из преврнуте црнице подигао се тежак, добар мирис. Павле је ходао уз оца и гледао како се

равна површина претвара у редове. До тада је мислио да је њива само поље. Сада је видео да човек у њој оставља траг, једну по једну линију.

Сунце се подигло, магла нестала, а рад је ушао у свој ритам. Коњи су дисали дубоко. Жива је гунђајући поправљао раоник кад би запео. Никола је брисао зној рукавом. Павле је носио воду и покушавао да не смета. Сава Поморишки је повремено устајао, прилазио, давао кратку примедбу, па се поново враћао на пањ.

У његовим речима није било много топлине, али је било користи. А у граничарском животу корист је често значила више од љубазности.

Око поднева, када је сунце већ оштро падало на њиве, из правца села зачу се добош.

У почетку тихо. Затим јасније.

Жива подиже главу. Никола застаде усред бразде. Павле погледа једног, па другог. Добош се чуо све ближе, сув и упоран, као глас који не трпи одлагање.

Тек тада дечак схвати зашто је пушка била на колима.

У Старчеву се знало шта значи добош. Позив на збор, наредба из команде, вежба, смотра или нека обавеза која није питала да ли је њива довршена, да ли су коњи уморни, да ли је човек планирао другачији дан.

Никола је пошао да одвеже коње. Сава је полако устао и очистио дланове о чакшире. Жива је извукао раоник из земље и оставио плуг на међи. Није било љутње у његовом покрету. Ни журбе. Само навика.

Павлу се учинило да се нешто важно догодило, иако нико није повисио глас.

До повратка у село нису много говорили. Никола је у дворишту опрао руке, узео пушку и појас, поправио кошуљу и преко рамена пребацио торбу.

Марија га је гледала без питања. У њеном погледу било је нечега што Павле није умео да прочита: ни страх, ни чуђење, већ тиха и опора навикнутост на живот у коме човек никада не припада само себи.

На ширем простору крај села окупљали су се људи из сокака. Павле је први пут видео такав приказ. То нису били војници какве је замишљао из прича. Нису имали сјајне чизме ни беспрекорне униформе. Неки су стизали право са њиве, са прашином на ногама и знојем на кошуљи. Један је још имао сламу закачену за рукав. Други је носио пушку пажљиво, али му је иза појаса вирила мала мотика.

Па ипак, када су стали у ред, нешто се променило.

Сокак се претворио у строј.

Комшије у једну велику чету.

Паори у граничаре. Јохан Вајс стајао је неколико места даље од Николе. Био је уредан као и увек, са појасом намештеним тачно на средини. Чак је и пушку држао као да је управо изашла из руке мајстора. Жива је, на супрот њему, изгледао као човек који је са земље само подигао оружје и наставио исти посао другим алатом.

Сава није био у првом реду. Стајао је мало са стране, међу старијима, али су га млађи ипак погледом тражили. Било је у њему нечега што је уливало мир. Као да је већ видео све што се могло видети, па га више није било лако уплашити.

Са њиве у строј

Официр је издавао наредбе кратко и оштро. Људи су се постављали, окретали, подизали пушке, спуштали их, померали се у страну, исправљали редове. За Павла је све то било ново. Није разумео сваку команду, али је осећао да се пред њим открива скривено лице села.

Куће, њиве, бунари, тршчани кровови, мобе, свадбе и жетве - све је то било једна страна живота. Ова друга стајала је у реду, са пушком у руци.

Сава је приметио дечаков поглед.

- Чудно ти је?

Павле није одмах одговорио.

- Јутрос су орали.

- Јесу.

- А сад су војници.

- И јутрос су били војници - рече Сава. - Само им је плуг био у рукама.

Дечак га погледа, не сасвим сигуран да разуме. Сава се ослони на штап.

- На граници човек не менја живот кад узме пушку. Само се сети и друге половине свога посла.

После вежбе људи су се споро разилазили. Нико није славио завршетак, нити се жалио превише. Сваки од њих знао је да га код куће чека некакав започети, а незавршен посао. Коњима је требало воде, стоци хране, женама помоћи, њивама још један дан рада.

Никола је пришао Павлу и спустио му руку на раме.

- Идемо.

Враћали су се поред Надела у време када је сунце већ падало ниже, а вода у даљини добијала боју старог сребра. Птице су ужурбано прелетале преко трске. Из села се чуо лавез паса и гласови жена које су дозивале децу.

Павле је дуго ћутао. Коначно упита:

- Оче, шта је важније? Плуг или пушка?

Никола није одмах одговорио. Гледао је пред собом, у равницу која је тог дана примила и бразду и корак строја.

- Плуг ти даје хлеб - рече најзад.

Павле је чекао наставак.

- А пушка?

Никола погледа сина.

- Пушка га чува.

Када су стигли кући, Марија је већ чекала пред вратима. На огњишту је мирисала вечера. Пушка је поново заузела своје место у кући, високо, изнад појаса и торбе. Плуг је остао напољу, наслонен уз зид, са земљом још залепљеном за раоник. Павле их је гледао једно време.

Пушка и плуг.

Две ствари које нису личиле једна на другу, а у Старчеву су припадале истом човеку.

Те вечери, док је ветар лагано померао трску на крову, дечак је први пут разумео да његов отац није нио само домаћин куће. Био је граничар.

А Старчево није било само село у равници.

Било је граница.

(наставак се)

Сељак и војник

□ Становници Банатске војне границе имали су двоструку улогу. У мирнодопским условима били су земљорадници, домаћини и занатлије, али су истовремено били обавезни на војну службу, вежбе, страже и одбрану граничног подручја. За ту службу добијали су земљу и одређене повластице. Управо је тај спој плуга и пушке обликовао свакодневни живот граничарских насеља, међу којима је значајно место имало и Старчево.

□ Да је Старчево насеље за пример то се одавно зна. То зна сваки Старчевац, а знају то и мештани околних места. Сада то зна још више људи у Србији јер су снимљене две ТВ емисије о нашем месту које су емитоване на два гледана кабловска телевизијска канала: *Балкан трипу* и *Агро ТВ*-у. Овом приликом приказано је све чиме Старчево може да се поноси и што га чини посебним.

Скенирај код
за ТВ емисију о Старчеву у серијалу
Лепше од Париза
(Балкан трип ТВ)

Скенирај код за емисију
Агро караван (Агро ТВ)

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNICA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

**HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE**

DISKONT PIČA **Junior komerc**

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 063/80-32-980

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево

Корисћимо
ВОДУ
рационално!

Лица с насловнице: Александар Аћа, командир у ДВД-у “Старчево” Од добровољца до професионалца

Наш саговорник рођен је у Панчеву, 8. децембра 1998. године, од оца Зорана и мајке Љиљане. Од рођења живи у Лењиновој улици у Старчеву. Професионални је ватрогасац и командир у старчевачком Добровољном ватрогасном друштву.

Како сте одрастали?

- Као и већина мојих вршњака - уз дружење, фудбал, баскет и све оно што носи одрастање. Родитељи су се бавили пољопривредом, па сам од малих ногу често био уз њих, радио и помагао колико сам могао. То ме је, на неки начин, научило радним навикама и одговорности.

Како је текло ваше школовање?

- Основну школу завршио сам у Старчеву. Учитељица ми је била Душица Павлица, а разредни старешина Милан Мрђан, професор музичког васпитања. Након основне, завршио сам средњу машинску школу и стекао звање техничара моторних возила.

Где сте радили након завршетка школе?

- После школе радио сам различите послове. Нисам одмах засновао стални радни однос, већ су то углавном били повремени и хонорарни послови. Радио сам на механичком одржавању возила у Старчеву и у смедеревској железари, затим у месари, на пословима одржавања противпожарних апарата, као и на још неким пословима. Негде сам стекао радну дисциплину, негде научио да се сналазим, а негде схватио шта ме заправо привлачи и у ком правцу бих могао да наставим.

Да ли се и даље бавите пољопривредом?

- Нажалост, не. Бавио сам се интензивно док је деда био жив. Након тога смо отац и ја полако почели да смањујемо број животиња и површине које смо обрађивали. Откако ми је пре две године преминуо и отац, потпуно сам престао да се бавим земљорадњом. Земљу коју поседујемо дајемо под закуп. Пољопривреда тражи много времена, снаге и посвећености, а када се остане без оних са којима је то радио, све постаје много теже.

Када сте постали члан старчевачког ДВД-а?

- У ватрогаству сам око четири године. Мислим да ме је то привукло након послова на одржавању ПП апарата, али и захваљујући пријатељу Дејану Терзићу. Сви чланови ДВД-а су ме изузетно добро прихватили, па сам тај хоби брзо заволео. Касније је управо то утицало да postanем и професионални индустријски ватрогасац. Сада радим у “Рафинерији”. Нешто што је почело као волонтерски ангажман временом постало мој животни позив...

Каква је сарадња са градском ватрогасном јединицом?

- Сарадња је изузетна и често смо заједно на терену. Наравно, професионална

Александар Аћа

ватрогасно-спасилачка јединица увек руководи гашењем пожара, док смо ми подршка. Ми, као добровољци, немамо увек тако добру и квалитетну заштитну опрему као професионалци, па нисмо у могућности да обављамо све послове које они могу. Они добијају информацију о сваком пожару и, по потреби, позивају и нас. Мање пожаре некада гасимо и сами, али у већим интервенцијама најважнија је добра координација. Тада сваки човек на терену мора да зна своју улогу.

Да ли је ове године било интервенција?

- Као и сваке године, редовно дежурамо у време жетвене кампање, јер тада најчешће долази до потребе за интервенцијама. Ове године имали смо два велика пожара у старчевачком атару. У првом, недалеко од “Жуте пумпе”, потпуно је изгорела велика машина за балирање нашег пољопривредног предузећа, као и велики број бала сламе. Други пожар, на баваништанском атарском путу, проузроковао је мању штету. Оба пожара су локализована и спречено је њихово даље ширење. Пошто сва насеља у јужном делу Панчева, укључујући и Војловицу, немају ватрогасно возило, ми покривамо целу ту област. То је велика одговорност, али и доказ колико је важно да Старчево има активно и добро организовано добровољно ватрогасно друштво.

Да ли сте морали да прођете посебну ватрогасну обуку?

- Да. Сви добровољни ватрогасци морају да положе основни испит из области заштите од пожара и да добију сертификат. Тек након тога могу активно да учествују у гашењу пожара. Поред тога, ја сам добио још неке сертификате. На пример, на Чар-

даку сам завршио обуку за шумске пожаре и ове године сам, нажалост, управо на том терену морао да применим оно што сам научио. Тренутно у нашем ДВД-у има петнаестак оперативних обучених ватрогасаца који могу да изађу на терен. Поред тога, имамо и три возача са “Ц” категоријом.

Како је било на терену у Делиблатској пешчари?

- Од самог почетка били смо укључени у гашење пожара у Пешчари. Наше навално возило је скоро сваког дана било тамо, као и комби који смо добили од Градског ватрогасног савеза и којим превозимо ватрогасце из нашег и других ДВД-ова. Први пожар који је настао успешно је локализован и угашен, али се потом на другом месту појавио већи и знатно опаснији пожар. И он је тренутно локализован, али ће дежурства бити потребна још неко време. Пожари су почели у дубоким и тешко приступачним деловима шуме, што је додатно отежавало интервенцију. Због непредвидивог ветра брзо су се ширили и у једном тренутку угрозили неколико околних села. У таквим ситуацијама види се колико су важни добра организација, обучени људи и брза реакција.

Шта бисте поручили Старчевцима?

- Волонтеризам је данас, нажалост, слабо заступљен, а веома је важан. Управо захваљујући волонтерском раду ја сам пронашао свој животни позив. Позвао бих Старчевце, посебно млађе људе, да се укључе у неку од волонтерских организација којих има и у нашем месту. Можда ће на тај начин помоћи другима, али и пронаћи себе. Некад човек управо кроз рад за заједницу открије шта га стварно испуњава.

Предраг Сјанковић

у Ђерму

Станоје Станковић, наш суграђанин

Комшије, пријатељи, ослонац

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерм" (ошворена сваког дана од девети до 23 сата), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Ситарчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, иако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостинију се из дана у дан увећава, ишло је најбоља оцена услуга, несвакидашње пријатног амбијента, укусних заложа и љубазног особља. У предивној цветној башти и шило уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репро мотивима, уз специјалитетне куће и божају понуду пива, уживање сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два лазма шелевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруџбини, као и организовање прослава до самог места, по повољним ценама. Четвртак поподне резервисан је за јела из кошлица, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафеница у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Ситарчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Станоје Станковић, човек који је детињство провео подно Шар-планине, радни век у Урошевцу, а пензионерске дане дочекао у Старчеву.

Возео је камионе по тадашњој Југославији, стизао чак до Москве и Јордана, говорио албански као матерњи, а данас са сетом прича о времену када се живело скромније, али, како каже, много мирније и срећније.

Станоје је рођен 12. фебруара 1946. године у месту Штрпце на Косову и Метохији, од мајке Зорке и оца Петка, као најстарији уз још два брата и сестру. Тамо је завршио и основну школу, а средњу економску у Урошевцу.

У Старчеву се доселио 2002. године, након бомбардовања и неког времена потуцања по другим местима по Србији, у некадашњу кућу Благоја Витомирова у Новосадској улици.

Радни век је провео на Косову и Метохији, радећи као возач за дрвни комбинат у Урошевцу, пуних 20 година, након чега је прешао у трговинску фирму "17. новембар"

из истог места, где провео наредне две деценије, такође, као возач.

И када је дошао у ове крајеве био је запослен још пет година у Ауто-мото "Звезде", али као портир. Возио је и код једног приватника камион за превоз угља. Иначе, имао је све могуће категорије - Ц, Д и Е. Тај посао га је одвео од бившег СССР-а до Блиског истока, у Аман.

У браку са Достаном био је све од 1968, па до прошле године, када му је супруга преминула. С њом је на пут успешно извео ћерку Снежану (53) и сина Дејана (55), од којег има две унукe Милицу (26) и Анђелију (21). Откада је постао удовац највернији другар му је један бескрајно симпатичан пас Лео.

Како је одрастао мали Станоје?

- Детињство, у селу Прелаз, било је стварно лепо. Није било изобиља, али није било ни разлога за незадовољство. Имали смо земљу, држали краве, овце, свиње... Готово да није било куће која није имала бар две краве и десетак оваца. Радило се од јутра до мрака, али је то био начин живота. Још као дете

чувао сам стоку. Ако си хтео да учиш, понесеш књигу са собом док овце пасу. Касније, већ са дванаест година, ишао сам у задругу да копам кукуруз. Данас би неко рекао да је то било тешко детињство, али нама је било сасвим нормално. Тако су живела сва деца. Било је то сиромашније, али срећније време. Данас, кад погледам, људи имају много више него што смо ми имали, али као да су стално незадовољни. Нешто им фали. Мислим да је тада човек више ценио оно што има.

Живот на Косову и Метохији...

- Док сам био дете и касније младић, живело се нормално. У Прелазу смо играли фудбал заједно, Срби и Албанци. Нисмо се делили. Имао сам пријатеље Албанце, радио сам са њима, путовао. Са једним колегом возачем ишао сам чак до Москве. Говорио сам албански толико добро да људи често нису могли да препознају да нисам Албанац. Научиш језик кад заједно растеш и радиш. Људи су, пре свега, људи. Касније су дошла друга времена, али ја увек памтим оно лепо.

Шоферски посао...

- Кад саберем све године, мислим да сам прешао око два милиона километара. Милион путничким аутомобилом, а милион камионом. То је четрдесет година вожње. Обишао сам пола Европе, возио по целој бившој Југославији, ишао на Блиски исток, у Јордан, стизао до Москве... Кад данас размишљам, није ни чудо што ми је камион био као други дом. Најлепше то, је што сам упознао много људи и видео много света.

Посао возача није био лак, али је доносио искуство које не може да се научи ни у једној школи. На срећу, непријатних ситуација на путовањима било је веома мало. Ево, навешћу један пример који најбоље говори о

тадашњим временима. Велики сам навијач "Црвене звезде" и на шофершајбни сам држао заставицу омиљеног клуба. Спавао сам у камиону усред Задра, Загреба и других градова. Нико ми никада није рекао ни једну ружну реч, нити ми је ико дирао камион. То је била Југославија. Путовао си слободно, радио свој посао и људи су те гледали као човека, а не кроз то одакле си. Данас су нека друга времена.

Возач путничких аутомобила...

- Возио сам путничка возила па и директоре фирми. То су углавном били службени путеви, сајмови и пословни састанци. Сећам се да одемо на Загребачки велесајам, планирано десет дана, а онда нам из фирме јаве: "Продужите за Милано". Пошаљу новац и ми право за Италију. Знало је да прође двадесет дана, некад и месец дана, а да нисам код куће. Такав је био посао. Данас је то можда тешко замислити, али тада није било мобилних телефона ни видео-позива. Јавиш се кад можеш и породица зна да си на путу.

Породица...

- Супруга се није била због толиких одсустава. Знала је за кога се удала. Она је радила као трговац и водила рачуна о деци док сам ја био на путу. Свако је носио свој део терета. Иначе, упознали смо се сасвим спонтано. Она је из једног села код Урошевца. Био сам млад, имао сам двадесетак година. Мало разговор, мало шетња и ето... Остали смо заједно више од пола века. Никада нисмо имали неке велике свађе. Увек смо се допуњавали. Кад постоји поштовање, све друго дође на своје место.

Поносан сам на своју породицу. Син Дејан завршио је факултет за менаџмент и ради за једну чешку фирму. Ђерка Снежана ради у Београду, у трговини, баш као што је некада радила њена мајка. Наравно, сваки родитељ има неке жеље које се не остваре баш онако како би волео, али човек мора да прихвати живот онакав какав јесте. Најважније ми је да су деца поштена и да живе својим животом.

Долазак у Старчево...

- Није било лако, кад смо из Урошевца морали да

Станоје Станковић

одемо 1999. године, за време бомбардовања. Тада сам био мобилисан као возач и био сам у Ђаковици. Породица је морала да напусти кућу, коју су нам касније срушили до темеља. Остао је само плац који сам касније продао. Такве ствари човек никада не заборави, али не вреди живети само од тешких успомена. Мораш да идеш даље.

После избеглиштва у Костолцу и Нишу, 2002. године дошли смо у Старчево. Ево, сваке године кад дође Свети Илија, сетим се тог дана када смо стигли овде и почели испочетка.

Морам да кажем да су нас Старчевци прихватили људски. Никада нисам осетио да ме неко гледа попреко зато што сам избеглица. Напротив, кад год је нешто требало одмах су прискочиле компије, као што су Љуба Јокић, Живко Васиљевић, Мирко Соколовић и породица...

Пензионерски дани...

- Супруга је преминула пре годину дана и недостаје ми сваког дана. Колико год да су деца добра, није исто. Син живи на спрату изнад мене, дође, попијемо кафу, поразговарамо, али брачни друг је нешто друго.

С друге стране, трудим се да не седим затворен у кући. Одем у удружење пензионера, дружимо се понедељком, средом и петком. Попијемо кафу, одиграмо пикадо, одемо на излет. Био сам на Чардаку, у Вршцу, планирају се и друга путовања. То човеку много значи, нарочито кад остане сам.

Старчево данас?

- Мени је овде лепо. Кажем људима да се осећам као да живим у граду. Имамо канализацију, продавнице, амбуланту, све што је потребно. Можда би добро дошло још лекара, јер су гужве велике, али иначе немам замерки.

Посебно ми се свиђа то што се овде води рачуна о деци, има игралишта, има садржаја, а и пензионери нису заборављени.

Тако говори овај скромни и добродушни Старчевац, а својим сућрађанима јоручује:

- Само да наставе да буду људи. Да се више друже, мање свађају и да једни другима помажу. Човек кроз живот схвати да је мало тога вредније од добрих компија и пријатеља.

*дружио се
Јордан Филиповић*

PRODAVNICA

UL. IV. LOLE RIBARA 10 STARCEVO

PRODAJA PEĆI NA PELET

- ✓ PRODAJA, SERVIS I MONTAŽA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA I MONTAŽA TOPLOTNE PUMPE
- ✓ OVLAŠĆENI SERVISER ZA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA CERTIFIKOVANOG PELETA
- ✓ ORIGINALNI REZERVNI DELOVI
- ✓ DUGOGODIŠNJE ISKUSTVO

JEDAN POZIV REŠAVA PROBLEM!

☎ 063 17 13 162

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће **Крила Анђела**

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja **MAKI JEDAN**

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

Старчевачки ШОРОМ

Пише:
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Пером Турином (2)

У овом броју *Старчевачког шора* прикажујемо наставак приче са нашим суграђанином Пером Туриним, рођеним 1942. године, чија фамилија генерацијама живи у Старчеву.

Овога пута прича иде у прилог пољопривредној историји нашег места, али и о неким односима између људи и животиња, који су били прожети знатно више него што данас можемо и да замислимо. Ово је и прича о раду и напору да се нешто створи кроз рад, како би се породица осигурала за живот.

“Некада су деца доста радила. Тако сам и ја “терао” коња, шпартао на њиви, орао, хранио стоку, чистио шталу, водио овце и обављао сличне послове. Био сам активан на њиви од неке 14. године, а знао сам да јешем коња већ са десет година. Не сећам се да сам то учио, некако се спонтано то дешавало. То је била потреба. На пример, када смо на њиви по цео дан, па када станемо да одморимо, коњи једу и немогу нигде да иду јер су везани за кола. Онда их ја одвежем и одјашем до неког бунара да их напојим и онда они могу да наставе да раде.

Било је по атару Старчева доста бунара. Када се шпарта, ја сам углавном јахао коња, а мој тата и стриц су били иза да управљају шпартачем. Њиве су се у Старчеву обрађивале коњима чини ми се до краја 60-их, а трактори су увођени спорично од средине 50-их. Коњи су вукли и машину за кошење и везивање - такозвану *везачицу*. За њу било потребно четири коња. Она је секла и избацивала све у сноп, било их је неколико у месту, а једну од њих смо имали и ми.

На њиву се углавном ишло око шест сати ујутро и тамо се остајало док се не обави пита је замишљено. Понесе се нешто за јело да се има за доручак и ручак. Углавном је то било сланине, сира, црног и белог лука, хлеба и ракије. Ракију су углавном пили косачи, али се она није правила да буде јака. Правила од дудиња, лозе и шљиве. Дудиња је било у свакој улици, а винове лозе је највише било на потезу *Дешелине* тј између два гробља и према Наделу.

Косило се углавном ручно. Ми, деца, онда смо купили снопове и затим их формирали у “крст” - тако се звала мера од девет правилно нанизаних снопова оријентисаних на четири стране, тако да се увек преклапају делови са зрнима, док су стабљике окренуте ка споља. На тај начин се зрна жита чувају од птица или да се не наквасе, док се десети сноп стави у средин и преко да затвори отвор. Онда се ти “крстови” натоваре на запрежна кола и возе се кући на вршење, где се све претходно наслаже на камаре и чека се да дође вршалица.

Вршалица је била парњача са гусеницама, једна врло тешка и велика машина. Тога се живо сећам. Њу је опслуживало више људи и свака је имала своје људе који су око ње радили. Један носи сламу и ложи је, један сипа снопове жита, један сипа воду тј. долива, један пуни џакове и тако свако нешто стално ради. Биле су ту и “џакације” тј особе које носе џакове на таван где се жито складиштило.

Породица Турина

То није било лако, јер се џак који је тежио око 60 килограма носио уз мердевине или уске стрме степенице, па ко то није хтео да ради сам, морао је да их плаћа. Џакације су увек били неки јаки момци. Сећам се и да када вршалица треба да изађе из дворишта и пређе код комшије или негде, да се никако не гаси. Него се тада једино уместо сламе убаци по која цепаница да држи ватру док се машина не намести поново где ће даље да врши.

Та је парњача у зони ишла Старчевом од куће до куће, како је договорено.

Када су џакови унети и вршење завршено, остајало је пуно плеве. То се није бацило него се она користила за храњење стоке.

Када се жито скине са њиве и поље “угари”, онда су се водиле овце на “штрњику” тј. на то што је остало од кошења жита. Тада од корова није било сирка, амброзије и слично, само дивље репице, штир и паламида и то је могла бити добра паша. Онда овце то све поједу а уједно и нађубре земљу. Пошто то траје пар дана, онда се чобану направи колиба и нека ограда да има где да утера овце када је мужа.

Пројекат “Старчевачким шором кроз културу, идентитет и континуитет VIII” реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

Кко хоћеш да ти буде све буде равномерно нађубрено и попасано на њиви онда даш мало новаца чобанину и помогнеш му да премешта овце у сваки део њиве. Од тога је била вишеструка корист - ем овце све позобу, ем нађубре, ем спреме за орање, а тамо идеш и за млеко. Чобани су осим за новац радили и за кукуруз и за храну, паре нису увек биле услов.

Након што се обави и овај посао све се заоре. Ако се жели дубоко орање, ми смо упрезали по три коња. Два напред, један иза њих па се они вежу за "колечке", па на једнобразни плуг. Трећи коњ је углавном ишао у бразду па онда држи линију. Ако смо хтели плиће орање онда су и два коња била довољна. Овце су могле да иду на њиву и након заоравања, ако изникне трава, то ако се деси да буде доста киша. И то је онда знало да буде добра паша.

Највише се у атару гајило жито, кукуруз, јечам и зоб. Сејале су се и баште за себе. А атар је био прошаран и виноградима и понеким воћњакима. Причали су ми да су некад садили једну дуж жита, па једну кукуруза. То је било да би се спречило ваљда ширење неких биљних болести.

Све животиње су имале своју улогу и неки ритам уигран са нама. Сећам се, када смо имали ждребе, па му дам једно излупано јаје и шећера из руке, он то полиже и после само трчи за мном. Заволи те. Неки однос са њима је морао да се успостави и тако је све функционисало.

Све су животиње имале неко своје устаљено место за пашу у рити. Коњи су се водили на пашу тако што се са њима одјаше, тамо им се вежу предње ноге да не би много отишли од места где је паша и јахањем су се предвече враћали назад кући. Овце, краве и свиње су се училе да саме дођу кући. Треба само два

три дана да се иде са њима пре него што су у великом чопору и да се понови исти пут. Онда после и када се придруже већем чопору оне се саме разврставају свака где треба да дође. То се све договори са свињаром или чобанином. Било је и изузетака. Рецимо када крмача има прасиће, они су остајали кући, јер их тамо на паши нико не би ухватио.

Чувале су се и гуске.

Некада на улици, а некада у рити. У рити је док је било време задруга, била изорана једна дубока бразда коју гуске нису смеле да пређу. Ако нека од њих пређе онда буде заплешена и одведена "на салаш". Салашом смо уствари шаливо звали двориште општине где су их смештали. То је био као неки "затвор" за обегле гуске. Буде их ту некад по стотину комада, па почну да се деру... Ту је било доста анегдота када неко дође ту ко је мало попио, па оде да их смири, па када отвори капију, а оне похитају напоље, више их неко не ухвати. Иначе су се заплешене гуске враћале када власник плати казну (за гушчичији несташлук).

Занимљиво је и време када се пече ракија од дудиња. То је трајало дан - ноћ, јер је било тога много. У Старчеву се ракија пекла на неколико места. Памтим да је једно место са два казана било на углу улица Бориса Кидрича и Летње, једно место код Чинча у Доњем крају, једно код православне цркве код Бежунара, мислим да су га тако звали. Затим код Бате Блаженића у Иве Поле Рибара и поред тога знам да их је било још неколико. То што остане од дудиња након печења ракије бацало се у једну јаму и то су звали амура. Чак и то је имало своју сврху. То се после продавало за оне који имају овце, да имају да једу преко зиме. Мој деда је имао стотину оваца па купи амуру и миран је целу зиму.

Best energy group-2009

Iznajmljivanje poslovnog prostora u
Ul. Stevana Supljika bb Pančevo

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

SA NAMA JE LAKŠE

Filly apoteke
filly_apoteke

ВУЋОВАЦ

Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"

РАДОВИ УЧЕНИКА

Лепоте и изазови пријатељства

Од када знам за себе, пријатељи и добро друштво увек су ми били битни. Моје пријатељство се увек заснивало на поверењу због којег се са многима не дружим. Имати пријатеља у животу је веома важно, такође и веома лепо искуство. Пријатељ је увек ту да ти пружи руку када ти је потребна помоћ, али и да ти каже истину која ти можда није мила. Када имаш пријатеља уз ког си одрастао и прошао много тога, схватиш кроз колико лепих тренутака као и изазова сте заједно прошли.

Увек ми је драго када се сетим да имам две најбоље другарице уз себе које су увек биле ту када су ми потребне као и ја њима. Та дружења, извлачења из проблема и прекомерна подршка сваком значе, а нарочито када ниси у могућности да их учиниш сам себи. Наравно, ту је било и биће још много бесмислених свађа која се увек заврше помирењем јер једне без других не можемо. Наше пријатељство се на матурској екскурзији довело у питање из веома безвезног разлога. Разлог је био да смо почели да се одвојено дружимо са различитим друштвом које није пријало њима као и њихово мени. То није дуго трајало јер смо схватиле да смо у ствари све криве због те ситуације коју смо решиле кроз причу и саосећање.

Наше другарство је пролазило кроз много успона и падова који су нас довели до нашег пријатељства данас. Надам се да ће наша љубав и слога увек бити присутни и да се никада нећемо растати.

Анђела Појадић 8/2

Лош дан

Свакоме се бар некад десило лош дан. Када помислим да не може горе, али се увек уверим да може. На пример, када устанем на леву ногу, тада се посвађам са братом/сестром. Ма, будем цео дан нерасположен и све ми смета. Одем на кошарку са другарима, али неће ни једна лопта да ми уђе у кош. Онда неке ситнице почну још више да те нервирају, али морамо да научимо да удахнемо и да се смиримо јер не мора због пар лоших ствари цео дан да нам пропадне.

Ако вам се деси неки овакав лош дан, није решење да се затворите у собу, морате мало да одете у дневну собу, мало времена да проведете са својим најмилијима, сестром, братом одиграјте неку друштвену игру али немојте "не љути се човече", јер ће још више да вас изнервира.

Немојте да одустајате од лоших јутара и поподнева, јер не мора да буде цео дан такав и желим вам што мање таквих дана.

Алекса Пејровић 7/1

После кише дође сунце

У седмом разреду сам мислио да су највећи проблеми контролни задаци и напорни тренинзи. Убрзо сам схватио да нисам у праву. Била је јесен, време када деда бере грожђе за његово чувено вино. Требало је да одемо негде за викенд. Све је било супер док нису најавили олују која би могла да уништи грожђе. Деда је био спреман да се помири са тим да ће олуја уништити грожђе које је месецима неговао. Нисмо знали шта да радимо. Чокота је било превише да би баба и деда стигли да оберу пре олује. Одједном ми је синула идеја. Питао сам маму и тату да одложимо путовање и позовемо некога да помогне. Они

су се сложили и позвали смо тетку, течу, браћу и остале. Следећег дана, око десет сати ујутру, дошли смо у виноград са макама, гајбама и жељом да помогнемо. Уместо исцрпљујућег брања у винограду се чула музика док смо пунили гајбе зрелим грожђем. Након неког времена завршили смо са брањем, сели да одморимо и поједемо крофне које нам је бака направила. Вратили смо се кући са гајбама и гајбама пуних црног грожђа. Деда ме је загрлио, док су му се очи цаклиле од поноса. Само сат времена касније почела је олуја праћена градом. Захвалили смо се тетци, теци и браћи и одвезли их кући.

На крају сам научио да каква год ситуација била, увек постоји решење.

Иван Омоцац 7/1

То ме је обрадовало

Обрадовало ме је нешто када сам имала осам година. Као мала сам одувек желела да имам кућног љубимца. Желела сам малог пса са којим бих се играла, шетала. Моја сестра и ја би смо по цео дан причале како би било лепо да имамо пса и како би се он звао. Више пута смо питали родитеље да нам купе пса али нису хтели ни да чују за то. Рекли су нам да је велика одговорност имати пса тако да смо моја сестра и ја само маштале о псу све док није дошао мој рођендан. Мислила сам да ће то бити само обичан рођендан, док нисам почела да отварам поклоне. Таман сам мислила да сам отворила све поклоне, дошао је мој тата са једном кутијом! Рекао ми је да су у тој кутији патике и ја сам поверовала зато што је кутија стварно изгледала као да се у њој налазе патике. Када сам отворила кутију у њој је био мали пас! Моја сестра и ја смо се одушевеле, али и наша мама, јер ни она није знала да ће тата да ми поклони пса.

Нисам очекивала да ћу да добијем пса, али сам веровала у то, зато што се свака жеља може испунити ако заиста верујемо у њу.

Уна Гаврилов 6/2

Међу својима

Верујем да свако познаје људе са којима се осећа међу својима из различитих разлога, па тако и ја познајем особе са којима се осећам као међу својима. Лета 2024. године, отишла сам у свој родни град, Бабушницу. Тамо сам отишла са једним циљем, да видим моју шеснаестогодишњу тетку Мају. Са њом сам веома блиска, тако да бих увек пре одабрала да одем код ње, а не на море, што неким људима звучи апсурдно. Када смо Маки и ја слале поруке једна другој пре мог пута испричала ми је о групи другара које је упознала. На почетку сам била шокирана јер је моја Маки стидљива, али сам се после веома радовала.

Био је мој други дан боравка у Бабушници и када сам упознала Дуњу, Немању и Младена који је имао надимак Роки. На почетку сам била прилично ћутљива, али сам временом почела да се понашам као права ја. То је било први пут када сам упознала дивну девојчицу попут Дуње, без обзира што је старија од мене годину дана. Нимало ми није пало на памет да ће она постати моја најбоља другарица и тада сам разумела да даљина не менја ништа. Наше дане смо провели заједно уз смех, Дуњине сузе, умор од дугачких шетњи и краће кукуруза. Рећи "збогом" није било ни мало лако, много суза и топлих осмеха је било, али увек знамо да није задње збогом.

Тако сам и доживела тај осећај када знам да сам међу својима. То сам знала јер топлина добродошлице и поздрава увек је све топлија и дирљивија. Међу својима си као код своје куће, чак и ако си далеко од ње.

Лана Младеновић 7/1

Старчевачке бразде

Актуелно: Весела машина поново ради!

Дрво хлади док машина ради

Врео јулски дан. Један од оних који траже дебелу хладовину и мало активности. Али, то не важи за све. Ђошак код Боце у Бориса Кидрича стриту одзвања ванвременским хитовима Мајкла Џексона. У кошпику, у хладу дрвеша, кроз сенку се назире "весела машина".

Домаћин је Андрија Милић. Он управља преносивим звучником модерног дизајна и бира музику. Поред њега је стари мајстор препска Драган Добрић. Не хају за врућину.

- Печемо кајсију. Набавио сам је из Иваново, одлична је! Скоро пола тоне - вели Андрија и наставља - Дobar род, биће добре ракије!

- Него шта! - придодaje се разговору Драган - Да не буде да смо се цабе мучили по овој врућини...

Домаћин очекује, а мастор потврђује, тридесетак литара кајсијеваче од 60 гради. Пеку се два казана и прелек. Потрајаће читав дан.

Питамо, како ће се производња потрошити...

- Ако Рускиња (супруга) дође ускоро са пута, неће потрајати ни до Нове године - шали се Андрија. Потом додаје да ракија неће ићи у продају, да је за кућну употребу, а нека боца ће заршити и као поклон драгима.

Док мајстор Добрић додаје цепаницу да подложи ватру, не завидимо му што ионако високу температуру додатно подиже ложењем. Док одлазимо, каже нам да је ова година пуна рода и да посла има превише и како не може све да постигне. Верујемо му. Поздрављамо се и прихватамо позив на чашицу кајсијеваче, када посао буде завршен.

П. Андрејић

Пчеларсјиво:

Овако високе температуре преко 35 степени не одговарају ни људима, а нарочито пчелама. Пчеле доживљавају велики стрес у кошницама и улажу велике напоре да одрже температуру у кошници нормалном. Најбоље је да кошнице имају неки природни хлад, неко дрво или настрепницу а може и мрежа за засену, да им се на неки начин помогне. Не треба поливати кошнице водом да се тако хладе. Али, надамо се да ће и ова афричка температура за неки дан проћи, иде јесен и биће нормалнији услови.

Друштво пчелара Старчево, 30. јула, организовало је врло успешно изложбу на Тргу неолита, а потом и предавање у малој сали Дома културе коме је присуствовало 53 пчелара. Предавач је био Љубомир Пејовић, професионални пчелар и селекционер жуте банатске матице. Све ово је организовано и плаћено из чланарине друштва, без икаквих донација.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Старчево"

Пчелари су учествовали на базару на Тргу

Воћарсјиво:

Дуготрајна суша уз високе дневно-ноћне температуре, оставиће дуготрајне последице на све биљне културе. Треба до краја испратити шљиве, јабуке, крушке, и наравно винову лозу. Посебно треба обратити пажњу да се ни нехотице не створе услови за samozапалење ватре, не бацати опушке, уклонити стакло, итд.

Ужасавамо пожара који су нам пред вратима: Делиблатска пешчара нам је близу и гори...

Здрави и вредни били,

Божидар Димићрић

Друштво виноградара, воћара и десилера

Пијачни барометар:

Бели лук.....	50 комад	Крушке.....	150 дин/кг
Боранија.....	400 дин/кг	Диња.....	60 дин/кг
Црни лук.....	80 дин/кг	Лубеница.....	40-60 дин/кг
Млади лук.....	100 веза	Наранџе.....	200 дин/кг
Краставац.....	100-150 дин/кг	Шљива.....	100-120 дин/кг
Кромпир.....	80-100 дин/кг	Јаја.....	20-30 ком.
Пасуљ.....	300 дин/кг	Мед.....	800-1200 кг
Парадајз.....	100 дин/кг	Кајмак.....	1500 дин/кг
Шаргарепа.....	150 дин/кг	Крављи сир.....	500-900 дин/кг
Банане.....	150-220 дин/кг	Пилетина.....	400 дин/кг
Грожђе.....	200-350 дин/кг		
Јабуке.....	130 дин/кг		
Лимун.....	400 дин/кг		
Орах.....	1000 дин/кг		
Лешник.....	1500 дин/кг		

□ Пијаца у Старчево најчешће ради четвртком и недељом у преподневним сатима, али се продавци сезонске робе могу наћи и другим данима.

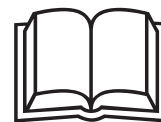
www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: **Далибор Мегрен**

Историја

О историји манастира Војловица (2)

„У то је доба по казивању пишећу манастир љуто страдао. Игуман тадашњи, Виктор, са 19 калуђера, год. 1716. горко пострада са свирепства турског. Турци, гоњени Ђесарском војском из Баната, нападу на манастир, опљене манастирско имање, неке калуђере поведу у ропство, а неке, старије, посеку мачем по сред цркве. Том су приликом Турци сагорели књиге, и фундационалне и донационалне привилегије. После неког времена, калуђер Мина, кога Турци заробише, сретно избегне из ропства турског, врати се у Војловицу, па видећи како је опустила и зидине црквене купином обрасле, стаде сазивати и купити калуђере из других манастира и милитарима побожних хришћана обнови манастир и цркву, сагради нове ћелије, и добава понеке књиге. Исти Мина беше 1730. г. игуман војловички, а у списку саборских народних посланика из 1735. г. налази се и његово име међу посланицима епархије

темишварске. И више пута - вели игуман Јоаникије - излазиле су комисије, нарочито 1755, 1759, 1765. и 1766. г. у Војловицу те испитале има ли манастир каквих сведожаба или привилегија, као и кад је постао, ко га је подигао, и да ли се може наћи кога који би заклетвом потврдио да је манастир 1716. год. сагорео; исто тако комисије су те истраживале манастирске границе. На сва та питања комисије су добивале одговор не само од тадашњег игумана Пајсија и братства му: Авакума, Теодосија, Никодима и Нићифора, но и од пет старих људи из оближњег села Старчева по имену: Стојан Милованова, Суботе Доганџија (нема везе с хрватском породицом Доган прим. аут.), Стојка Тадића, Веселина Ђурића (вероватно је у питању Ђуришић, прим. аут.), Ј. Грозданика, који с петорицом станов. панчевачких: Петром Корчаговићем, Савом Дугачким, Јов. Капацијом, Макс. Тодором и Ђ. Атанасијевићем, потврдише истину својих речи

заклетвом, да је манастир не само 1716. него и 1738. год. љуто пострадао од ватре и да су налазеће се анте, границе, још за време турске владавине у Банату постојале, а да су повластице 1716. г. изгореле. Пред рат 1788. г. имао је манастир око цркве пет зграда, три дрвене и две зидане, али калуђери бегујући од Турака, напустише манастир, а по повратку затекоше ћелије и остале зграде поплаћене и сагорене, те је тадашњи игуман Никанор с братством помоћу побожних хришћана почео цркву оправљати, па је ћелије са стране шумске на 13° дугачке подигао и покрио. Игуман Јоаникије 1798. г. назидео је од сунчане стране с циглом 19° дугачко здање и оградио манастир циглом. Црква је по старом обичају. крстообразно сазидана, - коју је 1752. г. за 3,1/2° продужио игуман Пајсије - и слави сабор арх. Михаила и Гаврила. У њој је иконостас позлаћен, али ко је сликао иконе, из чије кичице, то нам писац не рече, нити могомо дознати. У цркви се налази „образ многољелебни и чудотворни пресвјатија бо-

городици“, а с десне стране певнице мошти преподоб. оца Григорија Синајског. При укидању банатских манастира 1755. и 1769. буде Војловица сва земља и шума одузета, али мушким заузимањем земља јој се по заповести царице Марије Терезије 1769. год. поврати, а место одузете шуме, добије право, да годишње за горење може 60° метара дрва насећи. Године 1880. предао је ерар Војловици 167 јутара и 70 метара квадратних од војловичке шуме у потпуно власништво као еквивалент за дрва, које је манастиру сваке године давао. Манастир Војловица има данас лепог поседа и прихода; зависи од рационалне економије, да се манастирско имање уздигне још на већу висину. До данас имао је највише заслуге око добро постигнутог поседа и успеха покојни настојатељ и архимандрит Фотије Јорговић. Што се тиче куће и цркве можемо рећи, да обоје ишту великих опрема и оправака. Можемо овде споменути, да је у Војловици 14. дец. 1767. г. умро познати писац архимандрит студенички Константин.”

(наставиће се)

СПОРТ Фудбал

ОБАВЉЕНА ПРОЗИВКА ИГРАЧА

Почетком јула месеца обављена је прозивка играча Фудбалског клуба Борац и одражан први тренинг у оквиру припрема за наступајућу сезону.

На прозивци тренеру Миљану Блазовић се одазвало двадесет играча. Свакодневно се тренира на Општинском стадиону у Старчеву, а одиграно је и шест пријатељских припремних утакмица у којима је резултат у другом плану, али вреди забележити.

Најпре су Старчевци гостовали старом ривалу, панчевачком Динаму кога су на Градском стадиону у једној изванредној утакмици победили са резултатом 3:2.

Потом су уследиле утакмице:

Борац - Странци (Јужна Африка) 1:2

Борац - Јединство (Качарево) 7:0

Борац - ОФК Београд 1:1

Борац - ПКБ (Београд) 1:5

Борац - БСК (Борча) 4:1

До старта нове сезоне у плану је још једна пријатељка утакмица против екипе Јединства из Влајковца, који се такође такмичи у Војвођанској лиги.

Нова сезона у Војвођанској фудбалској лиги - Исток стартује 22. августа.

Ево распореда прва четири кола:

23. 08. у 17 часова, Омољница:
Младост - Борац;

30. 08. у 17 часова, Старчево:
Борац - ОФК Кикинда

06. 09. у 16:30 часова Лазарево:
Задругар - Борац

13. 09. у 16:30 часова, Старчево:
Борац - Јединство (Б. Карађорђево).

У току је и летњи прелазни рок, а биће промена у играчком кадру што се тиче и одлазака и долазака нових играча о чему ће љубитељи фудбала бити обавештени у наредном броју “Старчевачких новина”.

Петар Орешковић

Да подсетимо Старчевце о коме је реч...

- Зовем се Игор Дамњановић. Од 1996. године живео сам у Старчеву, све до 2018. године, када сам отишао у иностранство.

Старчево је место у којем сам провео велики део живота и за које ме вежу многе успомене, људи и један важан период мог одрастања и живота.

Где сада живите?

- Сада живим у Шведској. У децембру ће бити осам година како сам у овој земљи. Живим у прелепом граду Халмстаду, који се налази на обали мора. То је заиста леп крај, близу мора, а у самом граду налази се и једна од најлепших плажа у Шведској. Живот у Шведској је другачији од оног на који сам био навикао, али временом човек упозна средину, људе, навике и начин живота. Халмстад ми се допао управо због тог мирнијег ритма, уређености и близине мора.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Радим у једној шведској фирми која се бави одржавањем просторија. Краће речено, на нашем језику - радим као чистач. То је поштен посао, као и сваки други, и мени је најважније да радим, да имам свој ред и да могу нормално да живим.

Сваки почетак у другој земљи је тежак. Дођете у нову средину, међу људе другачијег менталитета, са другим језиком и другачијим навикама. У почетку све делује непознато и није лако снаћи се. Али када човек прихвати да мора да учи, да се прилагоди и да иде корак по корак, после све иде лакше.

Временом стекнете нова искуства, упознате нове људе и почнете да се осећате сигурније. Најважније је не одустати на првој препреци. Успео сам да се снађем и верујем да то није толико тешко.

Да ли размишљате о повратку и колико често долазите у Старчево?

- Наравно да човек понекад помисли на повратак у родну земљу. Када сте далеко, нормално је да вам недостају породица, пријатељи, место из којег сте отишли и све оно што је било део вашег живота.

У Старчево долазим на годишњи одмор, пре свега да обиђем родитеље. То су тренуци који ми много значе, јер без обзира на то где живим, Старчево је и даље место којем се радо враћам.

Шта бисте поручили Старчевцима - онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Онима који размишљају да пробају живот у другој земљи поручио бих да никад није касно. Увек човек може да покуша. И ако не буде онако како је замислио, увек може да се врати. Ништа не може да изгуби, а може да добије нова искуства, нове пријатеље и другачији поглед на живот.

Наравно, не треба мислити да је одлазак лак. Сваки почетак је тежак,

Игор Дамњановић

нарочито када се нађете у земљи у којој су други језик, други менталитет и другачији начин живота. Али ако је човек спреман да ради, да учи и да се прилагоди, временом све дође на своје место.

А онима који остају поручио бих да иостанак има

своју вредност. Није важно само где човек живи, већ како живи, колико се труди и да ли је задовољан својим путем. Свако треба да пронађе оно што је најбоље за њега.

**Пејтар
Андрејић**

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Током педесетих година прошлог века у Старчеву је било чак пет сељачких радних задруга: "Војводина", "Народна армија", "Иво Лола Рибар", "Црвена заставица" и "Србијанка". Оне су се касније укрупниле у јединствену организацију под именом "Јужни Банат", како би се лакше решавали проб-

леми велике расцепканости земљишних поседа и недостатка складишног простора. На фотографији из албума Александра Ђокића видимо послове око пољо-машине које у задрузи, 1958. године, обављају Душа Зарић и Ива Бекић.

П. Андрејић

Слике лица Олге Релјић

Са отварања изложбе

Отварање самосталне изложбе слика Олге Релјић из Опова започело је уз звуке тамбуре у рукама Душана Михајловића, награђиваног и талентованог ученика издвојеног одељења Музичке школе “Јован Бандур” у Старчеву.

Публика је у популарном броју испунила галерију “Боем” тог 23. јула и уживала у изложби необичних портрета већих димензија названој “Поезији лица”.

Олга Релјић је рођена 1971. године у Београду где је

дипломирала на Факултету примењених уметности и дизајна, на одсеку графика књиге код професора Богдана Кршића. Студијски је боравила у Немачкој на уметничкој високој школи Универзитета у Халеу где је учила о књижевштву и уметничким књигама. У Келну, где је живела десетак година, бавила се дизајном, илустрацијом, склуптуром, керамиком, музиком и педагошким радом, а по повратку у Србију и сликарством. Излагала је на заједничким изложбама у земљи и иностранству, а ова у Старчеву је њена друга самостална изложба.

На отварању изложбе Чедомир Кесић, члан уметничког савета галерије “Боем”, за радове гостујуће уметнице између осталог је рекао:

- Заиста сам импресиониран сам овим изложеним радовима! Ови ликови са зидова као да сви гледају у мене и

нешто хоће да ме питају. Ово сликарство има ту димензију да може да буде и илустрација и слика и још много тога. Слике које се овде могу видети припадају правцу који је у историји уметности познат као кубизам, али који је моделован. Ослобођене су свих могућих детаља, очишћене од случајно заборављених наноса боје - истакао је Кесић.

Присутнима се обратила и ауторка:

- Мени су људи и лица инспирација. Покушавам на лицима људи да пронађем неку одређену поезију у сведеној форми. Скрнула бих пажњу да смо заборавили да посматрамо једни друге док комуницирамо и да треба да обратимо пажњу на очи и лице саговорника. То је била моја почетна идеја - објаснила је Олга Релјић.

Изложба је могла да се погледа до 20. августа.

М. Јовишић

Српска православна црква

Храм у центру прославио је своју храмовну славу Огњену Марију у четвртак, 30. јула. Славље је почело вечерњим богослужењем, а ујутро је настављено славском литургијом. Началствовао је надлежни прота Зоран, а саслуживали су свештеници о. Недељко и гости који су родом из Старчева о. Милан Петровић и о. Марко Милојевић. У току литургије око храма је ношена литија, а после тога је резан славски колач. Велики број верника је био на богослужењу. По завршеном молитвеном делу сви присутни су послужени испред храма, а званице су остали на славском ручку.

Сви који су дошли на славу могли су да виде велике промене у последњих годину дана од освећења храма. Степенице храма су обложене мерме-

ром, урађена је керамика на хору, завршен објекат за паљење свећа са просторијом за црквену продавницу и два тоалета и клизна капија. То није крај радовима.

У недељу, 9. августа, прослављена је и друга храмовна слава - Св. Пантелејмон. Свету литургију су служили месни свештеници о. Зоран и о. Недељко. Иако је била екстремно висока температура то није спречило вернике да напуне храм. Како је то традиција и обичај више од сто година, за храмовну славу се носи литија и реже славски колач. Сви присутни верници су имали послужење, а званице ручак. У поподневним сатима одржан је традиционални вашар у порти храма.

На Светосавском дому у порти настављени су радови.

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ПЕТАР СТАНКОВИЋ је рођен 2015. године као прво дете у породици Стаменке и Мирослава Станковић, а има и млађу сестру Ану. Завршио је четврти разред основне школе као одличан ученик. Омиљени предмети су му математика и физичко васпитање и из оба бележи одличне оцене и запажене успехе. До сада је два пута учествовао на такмичењима из математике. У другом разреду, на такмичењу “Мислиша”, освојио је другу награду у конкуренцији вршњака из целе земље. У трећем разреду освојио је максималних сто бодова на школском, али се те године нису одржавала такмичења на вишим ранговима, али је зато у четвртном разреду, на општинском такмичењу, Петар освојио другу награду, а на окружном је био први. Ових сјајних резултат не било без много превезбаних задатака у чему му је помагала учитељица Татјана Целин. Каже да му рачунање иде лако, па зато више воли логичке задатке јер мора више да размишља. У слободно време Петар тренира цудо у “Академији Јочић” и носиоца је зеленог појаса. До сад је освојио три медаље, а најдража му је она бронзана, са међународног такмичења одржаног у јуну ове године у Северној Македонији. За Петра је свако такмичење нови изазов на која иде са жељом да победи и покаже колико је напредовао у раду са тренерима. Овај мили дечак показао је интересовање за енглески језик тако да га учи на додатним часовима. По угледу на сестру постао је члан дечије драмске секције Дома културе и до сад је имао улоге у три представе. Петар препоручује свима да се посвете мало више ономе што их заиста интересује, па ће засигурно имати чиме да се похвале, али и много нових другара.

М. Јовишић

UPIS U TOKU!

UPIS NOVIH ČLANOVA

**PLESNI STUDIO
BALERINA
— STARČEVO —**

Vrši upis novih članova za školsku
2026/2027. godinu!

NJEGOŠEVA 10, STARČEVO

Uzrast od
3 godine i stariji

Rekreativne i
takmičarske grupe

Moderni ples

Show Dance

Disco Dance

Gimnastika

Balet

Dodite da zajedno
rastemo, učimo,
plešemo i stvaramo
*najlepše
uspomene!*

**SPECIJALNA
POGODNOST!
PRVI MESEC
ČLANARINE
-50%
POPUSTA**

INFORMACIJE I PRIJAVE:
065 590 6678

PRVI TRENING
BESPLATAN

PLESNI STUDIO
BALERINA STARČEVO
18 GODINA TRADICIJE

*Ples je
naša priča.*

♥ Strast.
♥ Tradicija.
♥ Ples.
♥ Zajedno.

ЕКО: Рециклирај!

Урош Ђурић рециклира

ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чеп за хендикеп”. Четрнаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, петнаесте, је у току!

Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно можете прикупљати пластичну амбалажу (ПЕТ боце), хартију и лименке у плаве рециклажне канте у склопу акције коју организује ЈКП “Хигијена”. Рециклирајте!

Сезона манифестација и награда

Традиционално, на Огњену Марију, старчевачко Удружење жена “Неолит” је организовало базар женских рукотворина на Тргу, који је окупио неколико удружења жена из околине.

Иако је то био још један овосезонски летњи дан са изузетно високом температуром, “неолићанке” су на лицу места припремале и пекле мекике које су мамиле пролазнике те вечери.

Чланице овог удружења потом су виђене на

свим значајнијим манифестацијама у околини.

Прво су пошле пут Војловице и излагале своје ручне радове на манифестацији “Жетелачки дани”, у Иванову су учествовале на “Рибарским данима”, где је Милица Стефановић је освојила треће место за лењу питу од јабука. На Илинден, у Јабуци, Старчевке су донеле гравче на тавче поводом истоимене манифестације.

M. J.

Старчевке на базару на Огњену Марију

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

BESPLATNA DOSTAVA

ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA

(dostava radi 15-22 sata)

Telefon: **062 18 80 141**